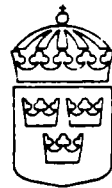

Regeringens proposition

1990/91:159

om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister, m.m.

Prop.
1990/91:159

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 21 mars 1991.

På regeringens vägnar

Odd Engström

Erik Åsbrink

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att reglerna om uttag av eller befrielse från beviljningsavgift slopas. Vidare slopas det nuvarande systemet med tillståndskrav för utländska artister. I stället föreslås en ny lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister som utövar artistisk verksamhet i Sverige. Även utomlands bosatt person som tillhandahåller eller arrangerar artistisk verksamhet med utländsk artist här i landet beskattas. Förslaget omfattar också utomlands bosatt idrottsman.

Skattepliktig inkomst föreslås för utomlands bosatt artist, idrottsman eller artistföretag hemmahörande i utlandet bli vad som erhålls i kontant ersättning eller annat vederlag. För arrangör hemmahörande i utlandet utgörs den skattepliktiga inkomsten av de intäkter i form av biljettintäkter, reklamintäkter m.m. av en tillställning som arrangören uppbär. Från skattepliktig inkomst undantas vederlag i form av nödvändig resa och förmån av kost och logi. Avdrag för kostnader medges inte. Möjligheten att genom särskilt beslut erhålla skattebefrielse försvinner.

Den särskilda inkomstskatten skall i sin helhet tillfalla staten. Skattesatsen föreslås bli 15 % för samtliga skattesubjekt, dvs. artist, artistföretag och arrangör.

Riksskatteverket blir beskattningsmyndighet. Överklagande sker till kammarrätten. Det allmännas talan förs av ett allmänt ombud. Uppbörd m.m. sker i huvudsak enligt reglerna i uppbördslagen.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 1992.

I propositionen föreslås också en viss utvidgning av skattefriheten för s.k. korsvisa personalrabatter.

1 Förslag till Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och uppbördslagen (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

3 § I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottslig verksamhet: personligt framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagning,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller artist eller idrottsman,

arrangör: fysisk eller juridisk person som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet,

svenskt fartyg: sådant svenskt handelsfartyg som avses i 1 § lagen (1958:295) om sjömansskatt eller sådant utländskt handelsfartyg som avses i punkt 1 av anvisningarna till nämnda paragraf.

Skattskyldighet

4 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och juridiska personer som är hemmahörande i utlandet och som uppbär enligt denna lag skattepliktig inkomst.

5 § Skattskyldighet föreligger inte för en artist eller idrottsman, om han uppbär inkomsten från ett artistföretag som är hemmahörande i utlandet.

Sådana personer som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928:370) är inte skattskyldiga enligt denna lag.

Betalningsskyldighet

6 § Ansvarig för betalning av särskild inkomstskatt är den som är redovisningsskyldig enligt 14 §.

Betalningsskyldigheten för den som har att betala annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om särskilda skäl föreligger.

Skattepliktig inkomst

Prop.
1990/91:159

7 § Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är kontant ersättning eller annat vederlag som uppbärs från Sverige för artistisk eller idrottslig verksamhet som bedrivs i Sverige eller på svenskt fartyg.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning i Sverige eller på svenskt fartyg som arrangören uppbär.

8 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas

1. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,
2. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige,
3. inkomst av royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar,
4. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av överenskomelse eller beslut som avses i 72 § kommunalskattelagen (1928:370),
5. vederlag för nödvändig resa eller transport samt förmån av kost och logi i samband med inkomsternas förvärvande eller för styrkta kostnader härför,
6. ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag, om det sammanlagda värdet från en utbetalare under en redovisningsperiod uppgår till högst 0,03 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, avrundat till närmaste hundratal kronor.

Vid tillämpning av första stycket 3 skall ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket.

Skattesats

9 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av den skattepliktiga inkomsten.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

Beskattningsmyndighet m.m.

10 § Riksskatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag.

11 § Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Skatteavdrag m.m

12 § Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § uppbördslagen (1953:272).

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden så som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt denna lag att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra

avdrag också för den kvarstående skatten, om han erhållit beslut av skattemyndigheten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § uppbördslagen i tillämpliga delar.

13 § Om det belopp som betalas ut inte är så stort att skatteavdrag kan göras för både särskild inkomstskatt och den kvarstående skatt som belöper på utbetalningstillfället skall det belopp som kan innehållas i första hand anses avse den särskilda inkomstskatten.

Uppbörd av skatt

14 § Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och inbetalas till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 18 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 18 i månaden efter den då tillställningen ägt rum.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär.

Om redovisning av innehållen kvarskatt gäller 55 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272).

15 § Av redovisning enligt 14 § skall för artist, idrottsman och artistföretag framgå

1. utbetalarens namn, adress och person- eller organisationsnummer,
2. namn, adress och hemvistland för den artist, idrottsman eller det artistföretag som redovisningen gäller,
3. tid och plats för den verksamhet för vilken ersättning har utgått samt verksamhetens art,
4. tidpunkt för utbetalning av ersättning och
5. skatteavdraget.

Av redovisning enligt 14 § skall för arrangör framgå

1. arrangörens namn, adress och hemvistland,
2. tid och plats för de tillställningar som redovisningen avser och
3. skatten.

16 § Om en inkomst på grund av bestämmelsen i 8 § 4 inte är skattepliktig är utbetalaren ändå skyldig att lämna redovisning.

17 § Den som betalar ut ersättning skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren kvitto som utvisar skattepliktig inkomst och att skatteavdrag gjorts. Om det utbetalda beloppet avser flera personer lämnas kvitto till var och en.

18 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är redovisningskyldig enligt 14 § behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpning i övrigt av bestämmelserna i 12–16 §§.

19 § Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas före utgången av det sjätte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats, har gått ut.

Återbetalning av skatt

20 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket utgår ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. uppbördslagen.

Överklaganden m.m.

21 § Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 14 § och det allmänna ombudet får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos kammarrätten.

22 § Vid överklagande gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 8 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Med beskattningsår avses därvid det år under vilket ersättningen har betalats ut.

Övrigt

23 § I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om anstånd med inbetalning av skatt i 49 och 51 §§, om uppbörd i 52 §, om förseningsavgift i 54 § 2 och 3 mom., om indrivning m.m. i 57 a–59 och 61–64 §§, om avkortning och avskrivning av skatt i 65–67 §§, om rätt att taga del av preliminär självdeklaration m.m. i 73 §, om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt m.m. i 77, 77 a och 78 §§, om straffbestämmelser m.m. i 79, 80, 81 och 83 §§, om omprövning m.m. i 84–94 §§, om beslut om särskilda debiteringsåtgärder i 95 § samt om överklagande m.m. i 97, 99 och 103 §§ uppbördslagen (1953:272). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla riksskatteverket. Med uppbördsdeklaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §. Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

24 § Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum för skatt som tas ut enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Genom lagen upphävs lagen (1908:128 s.1) om bevilningsavgifter för sär-

skilda förmåner och rättigheter samt kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m.m. i Sverige. Beträffande verksamhet som anordnas av en arrangör under en sammanhängande tidsperiod och avser tid både före och efter lagens ikraftträdande skall – om den skattskyldige så yrkar – äldre bestämmelser äga tillämpning för verksamheten under hela perioden.

Prop.

1990/91:159

2 Förslag till Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 54 § och punkt 3 b av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

54 §¹

Från skattskyldighet frikallas:

a) medlem av konungahuset:

för av staten anvisat anslag;

b) i utlandet bosatt person:

för sådan inkomst, för vilken *avgift enligt lagen om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erläggas eller beträffande vilken befrielse från sådan avgift skall åtnjutas jämlikt särskilt stadgande i samma lag;*

b) i utlandet bosatt person:

för sådan inkomst, *som avses i lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som inte är undantagen från skatteplikt enligt 8 § 2 och 3 nämnda lag;*

c) ägare av sådan fastighet som avses i 3 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152):

för inkomst av fastigheten i den mån ägarens inkomst härrör från sådan användning som gör att byggnad enligt 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen skall indelas som specialbyggnad, dock ej kommunikationsbyggnad, distributionsbyggnad eller reningsanläggning;

d) ägare av sådan fastighet som avses i 3 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen:

för inkomst av fastigheten i den mån ägarens inkomst härrör från sådan egendom och sådan användning som avses i nämnda lagrum;

f) här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands åtnjuter avlöning eller annan därmed jämförlig förmån på grund av annan anställning där än anställning ombord på svenskt fartyg eller svenskt, danskt eller norskt luftfartyg;

för inkomst av anställningen i den omfattning som anges i punkt 3 av anvisningarna.

Av 70 § framgår att personer som där avses är frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster.

(Se vidare anvisningarna)

Anvisningar till

32 §

3 b.² Som exempel på personalvårdsförmåner enligt 32 § 3 e mom. första stycket kan följande nämnas:

förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid,

sedvanliga rabatter vid inköp av varor och tjänster som ingår i arbetsgivarens ordinarie utbud,

möjlighet till enklare slag av mo-

förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid,

sedvanliga rabatter vid inköp av varor och tjänster som ingår i arbetsgivarens ordinarie utbud *eller i ett annat företags ordinarie utbud om*

¹ Senaste lydelse 1990:650.

² Senaste lydelse 1987:1303.

Nuvarande lydelse

tion och annan friskvård om

den utövas inom en anläggning som regelbundet disponeras av arbetsgivaren eller en till arbetsgivaren anknuten personalstiftelse,

den utövas enligt abonnemang som tecknats av arbetsgivaren och betalas direkt av denne till anläggningens innehavare,

den är av kollektiv natur eller

den i andra fall i ringa omfattning utövas av den anställde.

Föreslagen lydelse

företaget är närstående arbetsgivarens företag och varorna eller tjänsterna har ett nära samband med arbetsgivarens verksamhet,

möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård om

den utövas inom en anläggning som regelbundet disponeras av arbetsgivaren eller en till arbetsgivaren anknuten personalstiftelse,

den utövas enligt abonnemang som tecknats av arbetsgivaren och betalas direkt av denne till anläggningens innehavare,

den är av kollektiv natur eller

den i andra fall i ringa omfattning utövas av den anställde.

Prop.

1990/91:159

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 såvitt avser ändringen i 54 §. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om sådan inkomst för vilken avgift enligt lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erläggas eller beträffande vilken befrielse från sådan avgift skall medges enligt särskilt stadgande i samma lag.

Ändringen av punkt 3 b av anvisningarna till 32 § träder i kraft den 1 juli 1991 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

3 Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Prop.
1990/91:159

Häriigenom föreskrivs att 27 § 2 mom. och 68 § 5 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

2 mom.² Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

- 1) debiterad preliminär B-skatt;
- 2) sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare i strid mot denna lag eller med stöd av lagen meddelade bestämmelser underlåtit att innehålla genom skatteavdrag och som till följd härav fastställts till betalning;
- 3) annan än under 1) och 2) avsedd preliminär skatt, som av den skattskyldige erlagts; samt
- 4) överskjutande ingående mervärdesskatt.

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta *samt enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.* för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

68 §

5 mom.³ Vad i 3 och 4 mom. sägs äger motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återbetala skatt har att *erlägga* sjömansskatt, *bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter* särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller kupongskatt.

5 mom. Vad i 3 och 4 mom. sägs äger motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återfå skatt har att *betala* sjömansskatt, särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.* eller kupongskatt.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om bevillningsavgifter som skall uppbäras enligt bestämmelserna i lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

¹ Lagen omtryckt 1991:97.

² Nuvarande lydelse enligt prop. 1990/91:107 om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige m.m.

³ Nuvarande lydelse enligt prop. 1990/91:107 om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige m.m.

4 Förslag till Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 4 §²

Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 1 000 kronor,

2. ersättning till arbetstagare som vid årets ingång fyllt 65 år,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 § eller 4 kap. 18 § lagen (1962:381) om allmän försäkring,

4. *uppdra ersättning för vilken beviljningsavgift har erlagts enligt lagen (1908:128) om beviljningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter,*

4. *ersättning för vilken skall betalas särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagare haft att täcka med ersättningen,

7. ersättning för tjänstgöring i verkskydd enligt 47 § tredje stycket civilförsvarslagen (1960:74), i den mån ersättningen utgör eller motsvarar dagpenning,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands, till den del denna inte räknas som lön enligt 11 kap. 2 § första stycket lagen om allmän försäkring,

9. ersättning för skiljemannauppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet,

10. ersättning som på grund av bestämmelserna i 5 § lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige inte utgör skattepliktig intäkt,

11. ersättning som avses i 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring,

12. intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370),

13. sådan ersättning som enligt 1 § första stycket 2–6 lagen (1990:659) om särskild löneskatt utgör underlag för nämnda skatt,

14. ersättning till en och samme idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året inte uppgått till ett halvt basbelopp enligt lagen om allmän försäkring.

Bestämmelsen i första stycket 6 är tillämplig endast om kostnaderna kan

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

² Senaste lydelse 1991:121.

beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under utgiftsåret. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får fastställa schablon för beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet.

I fråga om inkomst från fåmansföretag och fåmansägt handelsbolag skall föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

5 Förslag till

Lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 1 § bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av tull, annan skatt eller avgift enligt lagen (1908:128 s 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953:272), taxeringslagen (1990:324), lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1968:430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970:624), vägtrafikskattelagen (1973:601), tullagen (1973:670), lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, tullagen (1987:1065) och vägtrafikskattelagen (1988:327).

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av tull, annan skatt eller avgift enligt lagen (1908:128 s 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953:272), taxeringslagen (1990:324), lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1968:430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970:624), vägtrafikskattelagen (1973:601), tullagen (1973:670), lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, tullagen (1987:1065), vägtrafikskattelagen (1988:327), *lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1990:366.

6 Förslag till
Lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617)

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 21 § allmänna ordningsstadgan (1956:617) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §¹

Barn under femton år må ej medverka vid offentlig cirkusföreställning, tivoli- och marknadsnöjen eller därmed jämförlig offentlig tillställning. Länsstyrelsen äger dock medgiva undantag, om deltagandet kan anses icke menligt inverka på barnets andliga eller fysiska hälsa.

Vid offentlig tillställning må ej förekomma hypnotiska eller därmed likartade experiment, med mindre socialstyrelsen funnit det kunna ske utan våda.

Om filmföreläsning vid offentlig tillställning, tävling med fordon på väg, tävling eller uppvisning med luftfartyg *samt om tillställning, för vilken beviljningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter skall utgå*, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna stadga.

Om filmföreläsning vid offentlig tillställning, tävling med fordon på väg, tävling eller uppvisning med luftfartyg, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna stadga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1982:344.

7 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna
sammankomster

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1956:618) om allmänna sammankomster skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Vid allmän sammankomst, som ej utgör led i undervisningen vid högre läroanstalt, må ej förekomma hypnotiska eller därmed likartade experiment, med mindre socialstyrelsen funnit det kunna ske utan våda.

Om biografföreställning och om allmän sammankomst, för vilken bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter skall utgå, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna lag.

Om biografföreställning gäller särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1976:1005.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m.

Prop.

1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte, om *bevillningsavgift tas ut enligt lagen (1908:128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter eller om befrielse från sådan avgift skall åtnjutas enligt bestämmelse i samma lag.*

Bestämmelserna i 1 § gäller inte, om *skatt tas ut enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*

Utgens ersättning som avses i 1 § av fysisk person eller dödsbo, skall preliminär A-skatt betalas endast om ersättningen utgör omkostnad i rörelse.

Riksskatteverket får medge att preliminär A-skatt inte skall betalas för ersättning som tillkommer viss juridisk person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ersättning beträffande vilken avgift tas ut enligt bestämmelserna i lagen (1908:128 s. 1) om särskilda förmåner och rättigheter eller om befrielse från sådan avgift skall åtnjutas enligt bestämmelse i samma lag.

9 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Prop.

1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1958:295) om sjömansskatt,
3. lagen (1968:430) om mervärdeskatt med undantag av 76 a §,
4. tullagen (1973:670), tullförordningen (1973:979), lagen (1973:981) om frihet från införselavgift, tullagen (1987:1065), lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m. eller lagen (1987:1066) om frihet från skatt eller avgift vid införsel,
5. lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,

6. lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter eller lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

7. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på riksskatteverket, eller

8. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt.

7. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på riksskatteverket,

8. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt,

9. lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

10. lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Vad som sagts i första stycket 7 gäller inte utbetalning enligt 27 § lagen (1957:262) om allmän energiskatt, 6 § lagen (1961:372) om bensinskatt och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1987:1196.

10 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Prop.
1990/91:159

Härigenom föreskrivs att 1 § 1 mom. lagen (1958:295)¹ om sjömansskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 mom.² Sjömansskatt enligt denna lag skall erläggas av sjöman för inkomst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100, vilket huvudsakligast nyttjas i sådan närfart eller fjärrfart, som i 2 § sägs.

Sjömansskatt skall icke erläggas av sjöman ombord på svenskt handelsfartyg i fart inom landet huvudsakligen i hamnar eller på floder, kanaler eller insjöar eller inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund (inre fart) utom i fall som avses i 7 § 2 mom. andra stycket.

Sjömansskatt skall icke erläggas av sjöman ombord på svenskt handelsfartyg i fart inom landet huvudsakligen i hamnar eller på floder, kanaler eller insjöar eller inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund (inre fart) utom i fall som avses i 7 § 2 mom. andra stycket. *Sjömansskatt skall icke heller erläggas för sådan ersättning avses i lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som inte är undantagna från skatteplikt enligt 8 § 2 och 3 nämnda lag.*

Den som för redarens räkning tjänstgör som kontrollant under fartygs byggande eller biträder vid fartygets utrustning för att senare tillträda befattning på fartyget skall erlägga sjömansskatt för inkomsterna under kontrollant- eller utrustningstiden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Lagen omtryckt 1970:933. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.

² Senaste lydelse 1982:255.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 mars 1991

Närvarande: statsrådet Engström, ordförande, och statsråden Hjelm-Walén, S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Löow, Persson, Sahlin, Larsson, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Proposition om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister, m.m.

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Reglerna för beskattning av utländska artister som tillfälligt uppträder i Sverige bygger på lagstiftning från seklets början som är både sakligt och formellt föråldrade. Området har tidigare behandlats av utredningen om beskattning av utländska artister, vars förslag om artistavgift (SOU 1977:96) dock inte ledde till lagstiftning.

År 1985 tillsattes en kommitté med uppdrag att göra en översyn av beskattningen av utländska artister m. fl. Kommittén, som antog namnet *artistbeskattningskommittén*, lade den 28 februari 1989 fram betänkandet (SOU 1989:9) Särskild inkomstskatt för utländska artister m. fl.

Förslaget har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över betänkandet finns fogad som *bilaga 1* till protokollet. En sammanställning över remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr 1589/89).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 14 februari 1991 att inhämta lagrådets yttrande över bl.a. ett förslag till lag om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl. De till lagrådet remitterade lagförslagen bör fogas till protokollet som *bilaga 2*.

Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet som *bilaga 3*. Jag återkommer till lagrådets synpunkter i den allmänna motiveringen och i specialmotiveringen.

Jag kommer nu först att redovisa mitt förslag till nya regler för beskattning av utomlands bosatta artister m.fl. Förslaget bygger på artistbeskattningskommitténs betänkande. Därefter kommer jag att ta upp en fråga som rör beskattningen av personalrabatter.

1.2 Nuvarande regler

Prop.
1990/91:159

Utomlands bosatta artister som framträder i Sverige betalar bevilningsavgift enligt lagen (1908:128 s. 1) om bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, BevL. Bestämmelserna är knutna till ett tillståndsförfarande som regleras i kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m. m. i Sverige.

Bestämmelserna innebär i huvudsak följande. I utlandet bosatt fysisk person som medverkar vid offentlig föreställning m. m. här i landet (utländsk artist) skall betala bevilningsavgift på ersättningen för framträdandet. Avgiften beräknas på hela bruttoersättningen inkl. naturaförmåner, kostnadsersättningar och omkostnader som har betalats direkt av arrangören. Avgiften uppgår till 30 % av ersättningen. Anordnaren av föreställningen ansvarar för att avgiften betalas. Bevilningsavgift skall också betalas av utomlands bosatt fysisk person eller utländsk juridisk person som anordnar offentlig föreställning m. m. här i riket (utländsk anordnare). Avgiften är i detta fall 15 % av bruttointäkten.

Befrielse från skyldighet att betala bevilningsavgift föreligger dels för gatumusikanter och liknande som endast uppbär frivilliga bidrag, dels för deltagare i idrottstävlingar som har anordnats av en organisation som är ansluten till Sveriges riksidrottsförbund eller representerad inom Sveriges olympiska kommitté eller som genom särskilt beslut av regeringen förklaras likställd med dessa. Vidare kan befrielse för visst framträdande medges genom särskilt beslut av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer (fr. o. m. den 1 april 1990 riksskatteverket). En redogörelse för praxis i ärenden om befrielse från bevilningsavgift finns i prop. 1989/90:50 s. 111.

Inkomster på vilka BevL är tillämplig undantas från kommunal och statlig inkomstbeskattning. Detta gäller även vid befrielse från avgift. Av betydelse i sammanhanget är naturligtvis också bestämmelserna i de dubbelbeskattningsavtal som Sverige slutit med andra länder.

Bevilningsavgiften tillfaller med hälften vardera staten och den primärkommun där artisten framträder.

1.3 Artistbeskattningskommitténs betänkande

I artistbeskattningskommitténs betänkande föreslås att systemet med tillstånd, uttag av eller befrielse från bevilningsavgift slopas. I stället föreslås en ny lag med personlig inkomstskatt för utländska artister som utövar artistisk verksamhet i Sverige. Även utländsk person som tillhandahåller eller arrangerar artistisk verksamhet med utländsk artist här i landet beskattas. Förslaget omfattar också utländsk idrottsman. Skatten kallas särskild inkomstskatt.

Kommittéförslaget bygger på att den typ av inkomst som det här är fråga om skall beskattas i källstaten. I de flesta fall skall inkomstredovisning och beskattning även ske i hemviststaten. I regel får den skattskyldige då avräkna den skatt som erlagts i Sverige mot debiterad slutlig skatt i hemlandet. På så vis får skatten i Sverige karaktär av preliminär skatt med det förbehållet att den inte återbetalas även om den blir högre än skatten i hemlandet.

Vissa inkomster från artistisk verksamhet skall undantas från beskattning. Från skattepliktig inkomst undantas vidare ersättning för resor och transporter. Ersättning för kost och logi eller värdet av fri sådan förmån är skattepliktig.

Prop.
1990/91:159

Avdrag för kostnader skall enligt kommitténs förslag medges antingen i form av schablonavdrag (30 % av skattepliktig inkomst vid betalning till artist eller 50 % vid betalning till artistföretag) eller, efter särskild ansökan, för faktiska kostnader nedlagda i Sverige. Särskilda regler skall gälla när artistisk verksamhet bedrivs i egen regi av utländska artister eller andra utländska personer.

Skattesatsen föreslås av kommittén bli 30 % av beskattningsbar inkomst, dvs. den skattepliktiga inkomsten minskad med kostnadsavdrag.

Den särskilda inkomstskatten föreslås i sin helhet tillfalla staten.

1.4 Remissinstansernas inställning i stort till artistbeskattningskommitténs betänkande

Förslaget har fått ett blandat mottagande av remissinstanserna. *Myndigheterna* är i stort positiva till förslaget, men föreslår språkliga och redaktionella ändringar i lagförslagen.

Stiftelsen Svenska institutet och *statens kulturråd* understryker vikten av att de institutioner och andra arrangörer som berörs av förslaget kompenseras för sina ökade kostnader. Statens kulturråd påpekar att avtal med utländska artister ofta gäller nettogage, dvs. ersättning efter skatt. Detta innebär att skatten i stor utsträckning kommer att drabba arrangörerna. Kostnaderna kommer att öka för en lång rad arrangörer som anlitar utländska artister. Vidare hänvisar statens kulturråd till dubbelbeskattningsavtal med vissa länder (främst utvecklingsländer och östländer) som innebär att ersättning som utgår inom ramen för kulturellt utbyte mellan Sverige och annat land undantas från beskattning. Detsamma gäller ersättningar som till viss del betalas av offentlig institution eller myndighet i artistens hemland och ersättningar till artister som är anställda av främmande stat. Statens kulturråd påpekar att detta kan leda till att artistengagemangen förskjuts mot dessa länder.

Representanter för arrangörer inom kulturlivet och andra företrädare för kulturlivet är nästan alla kritiska till förslaget. De synpunkter som Svenska institutet och statens kulturråd lämnat om ökade kostnader och förskjutningen mot artister från öststaterna betonas. Ett antal arrangörer menar att kulturverksamhet som åtnjuter samhällets stöd bör undantas. *Folkparkernas Centralorganisation* och *Cirkusakademien* pekar speciellt på att cirkusar bör undantas.

Musiketablisementets förening (MEF) och *Ema-Telstar* tillstyrker förslaget i stort. De anför dock att kostnader i utlandet bör vara avdragsgilla. Ema-Telstar anser att dispensmöjligheten bör finnas kvar för sådan musikform, t. ex. jazz, som ej har ett naturligt kommersiellt syfte.

Svenska Musikerförbundet och *Svenska Teaterförbundet* är också i huvudsak positiva till förslaget. De anser dock att skattesatsen bör vara 40 %.

Riksidrottsförbundet avstyrker kommitténs förslag. Förbundet pekar på de ökade kostnader som förslaget innebär. Vidare framhålls att förslaget innebär ökad administrativ belastning för idrottsrörelsen.

2 Ny lag om beskattning av utomlands bosatta artister m.fl.

Prop.
1990/91:159

2.1 Allmänna synpunkter på beskattning av utomlands bosatta artister och idrottsmän

2.1.1 Inledning

Reglerna för beskattning av utomlands bosatta (utländska) artister är både sakligt och formellt föråldrade. Artistbeskattningskommitténs förslag innebär att en nödvändig modernisering av regelsystemet företas. Det finns anledning att vid de fortsatta övervägandena utgå från kommitténs förslag. Vissa ändringar i förhållande till förslaget bör dock göras.

Reglerna för beskattning av utländska artister bör vara enkla och klara. Beskattningen bör vara neutral gentemot beskattningen av svenska artister. Systemet bör inte vara svårt att hantera för artister, artistföretag och myndigheter. Möjligheterna till skatteflykt bör minimeras.

Mot denna bakgrund är ett källskattesystem, åtskilt från beskattningen av inhemska skattskyldiga och utan deklaration och taxering i efterhand, det mest ändamålsenliga sättet att beskatta utländska artister som framträder i Sverige. Skälen för detta är följande. Beskattningen måste ske så snabbt som möjligt. Utbetalare av ersättning måste ansvara för att skatten betalas, eftersom artisten i allmänhet har lämnat landet innan ett skattekrav kan riktas mot honom. Möjligheterna att få de skattskyldiga att lämna deklaration med styrkta uppgifter om kostnadsavdrag m.m. är inte stora. Lagstiftningen om beskattning av inhemska, obegränsat skattskyldiga bör inte belastas med ytterligare komplicerade regler. Kommittén har också föreslagit att utländska artister skall beskattas på detta sätt.

Jag vill i detta sammanhang nämna att regeringen denna dag också beslutat om en proposition till riksdagen om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige m.m. (prop 1990/91:107) som innebär uttag av en definitiv källskatt för utomlands bosatta enligt ett förfarande som i sina huvuddrag är detsamma som i de förslag jag här lägger fram. Det förstnämnda förslaget innebär att utomlands bosatta beskattas för inkomst av tjänst från Sverige med en statlig definitiv källskatt på 25 % fr.o.m. år 1992. Kostnadsavdrag medges inte och deklarationsskyldigheten för inkomst av tjänst upphör för den som är bosatt utomlands.

Lagrådet har vid sin granskning av de till lagrådet remitterade lagförslagen funnit att förslaget till lag om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl. har ett sådant samband med förslaget till lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta att lagarna bör samordnas. Ett utkast till en gemensam lag har upprättats av lagrådet. Lagrådet har angivit att ett alternativ till en gemensam lag är att ge de båda lagarna en så långt möjligt enhetlig utformning.

Liksom lagrådet anser jag att en närmare samordning bör ske av de två lagarna. När det gäller hur en sådan samordning bör ske gör jag följande bedömning. Beträffande arbetstagare som vistas tillfälligt i Sverige under sådana förhållanden att skattskyldighet föreligger anser jag det vara av största

vikt att de i huvudsak likabehandlas med här bosatta arbetstagare. De uppbär ersättning för sitt arbete som i allt väsentligt är att jämställa med lön som uppbärs av andra anställda. Artister som tillfälligt vistas här uppbär i allmänhet ersättningar som är av annat slag och som är avsedda att täcka en rad direkta och indirekta kostnader som en löntagare i normalfallet inte har. Av det skälet är också skattesatsen lägre vid beskattningen av utomlands bosatta artister. Anmärkas kan också att en artist enligt förslaget till lag om beskattning av utomlands bosatta artister beskattas för härifrån uppburen ersättning oavsett om vistelsen är mycket kortvarig och oberoende av huruvida utbetalaren av ersättningen har fast driftställe eller annan anknytning till Sverige. Detta är inte fallet beträffande en löntagare som tillfälligt vistas här. Medan en artist som tillfälligt vistas här beskattas för emottagen ersättning beskattas som regel inte eventuellt medföljande scenarbetare och andra som avlönas av artisten. (Jfr den s.k. 183-dagarsregeln i förslaget till särskild inkomstskatt och motsvarande regler i dubbelbeskattningsavtalen.) Sammantaget kan konstateras att skattskyldighetsreglerna beträffande utländska artister och utländska arbetstagare såväl genom de föreslagna interna reglerna som på grund av åtaganden i dubbelbeskattningsavtalen skiljer sig åt samt att de ersättningar som beskattas enligt de föreslagna lagarna är av skilda slag. Den omständigheten att en artist i vissa speciella situationer också kan erhålla ersättning i form av lön samtidigt som han uppbär ersättning i sin egenskap av artist motiverar inte enligt min uppfattning att regler om beskattningen av de två slagen av ersättning skall finnas i samma lag. Vidare kan nämnas att det bl.a. beträffande beskattningen av naturaförmåner är motiverat med skilda materiella regler för utomlands bosatta artister och andra grupper skattskyldiga.

Lagrådets förslag innebär också att RSV inte skulle bli beskattningsmyndighet när det gäller beskattningen av utomlands bosatta artister. Med hänsyn till den särskilda kompetens som byggts upp hos RSV:s beskattningsavdelning i Ludvika när det gäller beskattningen av utländska artister och då dessa ärenden på grund av sin särskilda karaktär bör hållas samlade hos en beskattningsmyndighet är det inte lämpligt med samma forumregler för ärenden rörande artister som beträffande övriga kategorier skattskyldiga. Även i övrigt finns det bärande skäl för att i vissa avseenden ha andra förfaranderegler för utomlands bosatta artister än de som bör gälla övriga kategorier skattskyldiga.

I en gemensam lag skulle det således bli nödvändigt att ha betydelsefulla skillnader såväl i de materiella som de processuella reglerna för artister resp. för de övriga grupper av skattskyldiga som skulle omfattas av lagen. Enligt min uppfattning skulle därför en gemensam lag snarast leda till att det blir svårare för såväl skattskyldiga som skatteförvaltning att överblicka vilka regler som gäller i olika situationer. Jag anser inte att de fördelar av närmast lagtekniskt slag som en gemensam lag skulle innebära uppväger dessa nackdelar. Min uppfattning är således att regleringen av beskattningen av utomlands bosatta och utomlands bosatta artister bör ske i två separata lagar, men med största möjliga samordning mellan de regler som har nära samband. Förslaget till lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister har

2.1.2 Huvuddragen i det nya regelsystemet

Som kommittén anför bör beskattningen ligga så nära den slutliga mottagaren av ersättning som möjligt. Detta innebär att ersättning som betalas i flera led beskattas först i det sista ledet, nämligen när artisten står som mottagare av ersättningen. Från denna princip måste ett avsteg göras. När ersättningen utbetalas till utländskt artistföretag eller liknande är utbetalaren tvungen att göra skatteavdrag trots att artisten inte står som mottagare av ersättningen. I annat fall skulle reglerna lätt kunna kringgås. För artist eller annan utomlands bosatt person som själv arrangerar artistisk verksamhet i Sveriges saknas utbetalare som kan verkställa skatteavdrag. I detta speciella fall måste arrangören själv svara för redovisning och betalning av skatten.

Det finns starka förenklingskäl som talar för att vederlag i form av nödvändig resa och förmån av kost och logi i samband med uppträdandet bör undantas från skatteplikt. Däremot talar kontrollskäl mot att undanta konstant reseersättning från beskattning. I dessa avseenden har kommittén föreslagit en annan lösning.

Förenklingskäl talar också för att skatten bör beräknas på den kontanta ersättningen och att avdrag för kostnader beaktas på så sätt att skattesatsen bestäms till en förhållandevis låg procentsats, 15 %, för samtliga skattesubjekt. Även dessa förslag avviker från kommitténs.

Vissa typer av inkomster bör inte leda till skyldighet att betala särskild inkomstskatt. Dessa undantag bör anges i lagen.

Likformighetsskäl talar för att beskatta utländska idrottsmän på samma sätt som utländska artister. Idrottsmän bör således inte undantas från beskattning. Vidare bör beskattningen i möjligaste mån vara neutral gentemot beskattningen av svenska artister och idrottsmän. Jag anser att det inte finns tillräckligt starka skäl för att härvid särbehandla cirkusartister. Möjligheten att genom särskilt beslut få befrielse från beskattning bör tas bort. I sammanhanget vill jag framhålla att befrielsemöjligheter saknas i så gott som samtliga av de länder vilkas regler för beskattning av utländska artister artistbeskattningskommittén studerat. Undantag från beskattning får i stället övervägas i samband med förhandlingar vid ingående av eller ändring i dubbelbeskattningsavtal med andra länder. Svenska artister kan då i motsvarande grad bli skattebefriade vid framträdanden utomlands.

EG-aspekter

Artistbeskattningskommittén har som jag nyss nämnt inhämtat uppgifter från några utländska stater om reglerna i respektive stat för beskattning av utländska artister och idrottsmän. Av redogörelsen framgår att även i de länder som är medlemmar i EG är beskattningsreglerna på detta område starkt varierande. I några länder finns källbeskattning av liknande slag som den svenska men även andra system, såsom nettobeskattning, tillämpas. Enligt vad som inhämtats finns för närvarande inga planer inom EG på att utarbeta för EG-länderna gemensamma regler för beskattning av utländska artister och idrottsmän.

Mitt förslag: Skattskyldigheten enligt lagen om särsk. i inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl. (LSI) skall omfatta utomlands bosatt artist och idrottsman samt artistföretag och arrangör hemmahörande eller bosatt i utlandet.

Kommitténs förslag: Överensstämmer i huvudsak med mitt. Kommittén gör dock ingen terminologisk skillnad mellan artister och idrottsmän. Vidare föreslår kommittén att med utländsk skall såvitt gäller fysisk person förstås den som inte är kyrkobokförd här i riket.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser stödjer förslaget eller lämnar det utan erinran i denna del. Kritik riktas dock av några remissinstanser mot bl.a. vissa av de definitioner kommittén föreslagit.

Skälen för mitt förslag

Artistbegreppet

Med artist avses den som utövar artistisk verksamhet. Begreppen artist och artistisk verksamhet är centrala och av avgörande betydelse för tillämpningen. De måste därför belysas närmare.

Utgångspunkten bör härvid vara uttryckens betydelse i normalt språkbruk. Efter mönster från 4 § 1 mom. BevL och 3 § lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m. kan man dock i den nya lagen genom en uppräknig av olika artistiska uttrycksformer beskriva de vanligaste formerna för artistisk verksamhet. Definitionen återfinns i 3 § i lagförslaget.

För att förebygga gränsdragningsproblem kan det finnas anledning att här kommentera dels föredrags- och föreläsningsverksamhet, dels gudstjänster och andra religiösa uttrycksformer med artistiska inslag.

Ren undervisnings- eller bildningsverksamhet resp. andaktsutövning skall inte ge upphov till skattepliktig inkomst enligt LSI.

Det förekommer emellertid att en artist under ett engagemang både undervisar och ger en konsert. I ett sådant fall skall den del av ersättningen som avser undervisningen inte beskattas enligt LSI. Konsertdelen däremot skall beskattas om ersättningen uppbärs härifrån. Om det av avtalet mellan parterna inte går att utläsa hur ersättningen skall fördelas måste en uppskattning göras av hur stor del av ersättningen som belöper på konsertdelen resp. undervisningsdelen. Detta kan också bli aktuellt i de fall fördelningen i avtalet av ersättningen på undervisningsdel resp. konsertdel är orimlig. Bedömningen får i sådana fall göras efter vad som är rimligt och skäligt.

Det förekommer också att ett uppträdande sker på sådant sätt och i sådant sammanhang att det är svårt att avgöra om det är fråga om konsert eller föredrag eller deltagande i andaktsutövning. I dessa fall bör bedömningen ske utifrån en huvudsaklighetsprincip. En föreläsning kan t. ex. vara uppblan-

dad med ett antal sånginslag. I tveksamma fall får man söka ledning i vad som framstår som det huvudsakliga syftet med föreställningen eller vad som är den framträdandes yrke eller normala sysselsättning.

Vad gäller gränsdragningen mellan andakt och konsert är avsikten att eventuell inkomst från deltagande i själva andaktsutövandet inte skall beskattas enligt LSI. Om en artist i sin egenskap av artist framträder vid en andakt med t. ex. ett sångnummer bör ersättningen till artisten beskattas enligt LSI. Om artisten däremot deltar som ledare för andakten, läser en betraktelse eller liknande eller håller en predikan kan han inte anses bedriva artistisk verksamhet.

Framträdandet skall ske inför publik som antingen är personligen närvarande eller kan se eller lyssna till framträdandet med hjälp av ljud- eller bildupptagning.

Alla som framträder med artistisk verksamhet på t. ex. en scen skall omfattas av lagen. Utanför faller scenpersonal och tekniska biträden. Det samma gäller sådana kategorier som regissörer och koreografer. Det skulle av inte minst praktiska skäl för både skattskyldiga, arrangörer och beskattningsmyndigheten vara enklare om beskattning enligt LSI kunde omfatta samtliga som medverkar i t. ex. en utländsk artistgrupp. Fördelning av ersättning på deltagarna inför skatteberäkningen skulle då kunna ske på ett smidigt sätt. Det förhållandet att en del av gruppens medlemmar inte omfattas av LSI och kanske över huvud taget inte är skattskyldiga i Sverige kan leda till tvistigheter beträffande hur fördelningen skall göras. Reglerna i OECD:s modellavtal, som många av de svenska dubbelbeskattningsavtalen är anpassade till, och i övriga avtal ger dock inte utrymme för en anpassning i detta avseende. Avtalstexterna medger således inga undantag från kravet på personligt framträdande på scen e.d.

Det ligger i sakens natur att beskattningsmyndigheten vid sin bedömning av frågan om artistisk verksamhet föreligger och vilka personer som skall beskattas enligt LSI i stor utsträckning får lita på de uppgifter och den bedömning som görs av utbetalaren eller arrangören.

Det kan påpekas att ersättning som i enlighet med vad jag angett i det föregående inte blir skattepliktig enligt LSI i stället kan bli skattepliktig enligt de i annat sammanhang föreslagna reglerna om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige.

Idrottsman

I utländsk rätt innefattas i många fall inkomster av idrottslig verksamhet i regelsystemet för artistbeskattningen. Även OECD:s modellavtal innefattar sådana inkomster. Jag kan för min del inte finna att det föreligger bärande skäl för att undanta idrottslig verksamhet från beskattning. Det kan dock vara av visst värde att hålla isär begreppen artistisk resp. idrottslig verksamhet.

Det bör i regel vara lätt att bestämma om idrottslig verksamhet föreligger eller inte. Med idrottslig verksamhet avses här framträdanden inför publik, direkt eller genom radio- och TV-inspelning, vid tävling eller uppvisning. I de fall gränsdragningsfrågor uppkommer torde inkomsterna ofta ändå vara

skattepliktiga enligt LSI på grund av reglerna om skatteplikt för artistisk verksamhet. När jag i fortsättningen talar om artister, artistisk verksamhet och liknande avser jag även idrottsmän och idrottslig verksamhet m. m.

Prop.
1990/91:159

Artistföretag hemmahörande i utlandet

Mitt förslag innebär att även artistföretag hemmahörande i utlandet skall vara skattskyldiga enligt LSI. Detta är nödvändigt om reglerna inte skall kunna kringgås. Om sådana regler inte införs skulle sannolikt betalning för en artists framträdande i Sverige i många fall ske till annan mottagare än artisten personligen.

Med begreppet artistföretag bör avses fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller utländsk artist (3 § i förslaget till LSI).

Jag ser inte skäl att, som en remissinstans (Teatrarnas Riksförbund) föreslår, skilja mellan sådana företag där artisten har ett avgörande inflytande och andra företag. Skälen till detta är att en sådan uppdelning ger upphov till kontroll- och gränsdragningsproblem. En annan sak är att problem av detta slag ändå kan uppkomma till följd av att vissa dubbelbeskattningsavtal som Sverige slutit med annat land (jämför avtalet med Canada) endast ger möjlighet att beskatta artistföretag i vilket artisten eller honom närstående person direkt eller indirekt deltar i kontrollen av eller har del av företagets vinst.

I sammanhanget vill jag också kommentera punkt 2 av artikel 17 i OECD:s modellavtal som ingår i många svenska dubbelbeskattningsavtal. Punkten har följande lydelse.

”I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten.”

Kommittén anför att det råder viss tvekan om hur bestämmelserna skall tolkas. Frågan gäller om bestämmelserna möjliggör beskattning av det belopp som utgår till artistföretaget men inte utbetalas till artisten eller idrottsmannen. En beskattning av detta belopp får som effekt att indirekt beskattning sker av artistföretagets vinstandel.

Den ursprungliga avsikten med bestämmelsen var att motverka skatteundandraganden genom att betalning till en artist sker via ett bolag som artisten har inflytande i. Genom detta arrangemang kunde beskattning tidigare undgås, eftersom bolaget saknade fast driftställe i verksamhetslandet.

Även om den ursprungliga avsikten med bestämmelsen var den nämnda finns det enligt min mening ingenting som hindrar att artistföretagets vinst beskattas i verksamhetslandet. Bestämmelsen förhindrar således inte att hela ersättningen till artistföretaget beskattas.

Kommittén har vidare föreslagit vissa särregler för utländska artistföretag i syfte att förhindra beskattning av ersättning som avser företagets egen vinst. Som framgår av det tidigare sagda anser jag att en sådan beskattning inte strider mot punkt 2 i artikel 17 av OECD:s modellavtal. Kommittén an-

för att man genom särregleringen undviker att komma i konflikt med diskrimineringsklausulen i dubbelbeskattningsavtalen. Denna klausul är i de flesta avtalen utformad efter mönster av artikel 24 i modellavtalet och har följande lydelse.

Prop.
1990/91:159

"1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Uttrycket 'medborgare' åsyftar:

- a) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;
- b) juridisk person och annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat."

Jag kan för egen del inte finna att en beskattning av artistföretagets egen vinst skulle innebära en otillåten diskriminering enligt ifrågavarande artikel. Såvitt gäller utländskt artistföretag som är fysisk person kan samma bestämmelser tillämpas för såväl svenska medborgare som utländska medborgare. Svenska medborgare som är bosatta utomlands kommer härvid att beskattas på samma sätt som utländska medborgare bosatta utomlands. Någon otillåten diskriminering uppkommer inte.

Av samma skäl anser jag heller inte att den föreslagna regleringen kan anses stå i strid med artikel 7 i Romfördraget (EG avtalet den 25 mars 1957). Sistnämnda artikel förbjuder i likhet med artikel 24 i modellavtalet diskriminering på grund av nationalitet.

Vad gäller juridiska personer är svenska juridiska personer skattskyldiga enligt 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt (SIL) för all inkomst, som de förvärvat här i riket eller på utländsk ort. Svenskt artistföretag som är juridisk person är således skattskyldigt enligt SIL. Artistföretag hemmahörande i utlandet som är juridisk person föreslås däremot bli skattskyldigt enligt LSI. Att härvid beskatta det belopp som är att hänföra till artistföretagets egen vinst strider enligt min mening inte mot diskrimineringsklausulen. En annan sak är att skattesatsen vid en bruttobeskattning, som det här av praktiska skäl är frågan om, måste sättas så låg att artistföretag hemmahörande i utlandet generellt inte beskattas hårdare än svenska juridiska personer som är artistföretag. I sammanhanget vill jag peka på att utländska skadeförsäkringsföretag beskattas på ett liknande sätt enligt 2 § 6 mom. åttonde stycket SIL. För dessa utländska företag gäller att som nettointäkt anses en viss procent av företagets premieinkomst av här bedriven försäkringsrörelse.

Arrangör hemmahörande i utlandet

Kommittén anför att nuvarande regler i BevL om beskattning av utländska arrangörer tillämpas mycket sällan och att det synes höra till undantagen att artistisk verksamhet i Sverige bedrivs i egen regi av utländska artister eller andra utländska personer. Särskilda regler för dessa fall är enligt kommitténs uppfattning ändå nödvändiga för att undvika artistisk verksamhet med ut-

ländska arrangörer i skatteundandragande syfte. Jag delar denna bedömning.

De lagregler jag föreslår för denna typ av verksamhet ansluter sig så nära som möjligt till bestämmelserna för utländska medverkande artister och för artistföretag.

Med begreppet arrangör bör avses den som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet (3 § i förslaget till LSI). Vad jag anfört ovan om beskattning av utländskt artistföretags egen vinst äger motsvarande tillämpning vid beskattning av utländsk arrangör.

Fysisk person bosatt utomlands och juridisk person hemmahörande i utlandet

Kommittén föreslår att kyrkobokföringen skall vara avgörande för om skattskyldighet skall föreligga enligt LSI. Som skäl för att inte använda bosättningsbegrepp som används i kommunalskattelagen (1928:370), KL, anför kommittén att tillämpning av begreppen "stadigvarande vistelse" och "väsentlig anknytning" ofta kräver ingående och tidskrävande utredningar. Gränsdragningsproblemen är många och svårbemästrade och begreppen anses därför inte passa in i ett system med definitiv källskatt som kräver enkelhet och snabbhet. Kommittén anser att besvärliga bosättningsregler bör undvikas inte minst av hänsyn till de utbetalare som skall göra skatteavdrag.

Enligt min mening talar emellertid starka principiella och praktiska skäl för att samma bosättningsbegrepp används i LSI som i övrig skattelagstiftning. Det av kommittén föreslagna bosättningsbegreppet används inte i övrig intern skattelagstiftning och inte heller i de dubbelbeskattningsavtal som Sverige har slutit med andra länder. Jag kan därför inte ansluta mig till kommitténs förslag utan anser i likhet med riksskatteverket att samma bosättningsbegrepp skall användas som i KL. Med utomlands bosatt fysisk person bör därför förstås den som inte är bosatt eller stadigvarande vistas i riket.

Med utländsk juridisk person avses enligt 16 § 2 mom. SIL association, som enligt lagstiftningen i den stat där den är hemmahörande kan förvärva rättigheter, ikläda sig skyldigheter och föra talan inför domstolar och andra myndigheter och över vilkens förmögenhetsmassa de enskilda delägarna inte fritt kan förfoga.

I sammanhanget vill jag nämna att en juridisk person betraktas som svensk om den är registrerad i Sverige. Idella föreningar m. fl. räknas som svenska om styrelsen eller liknande har sitt säte i Sverige. Begreppet juridisk person hemmahörande i utlandet bör ha samma betydelse i LSI som begreppet utländsk juridisk person i SIL.

Lagrådet har föreslagit definitioner för begreppen "bosatt utomlands" och

2.3 Skattepliktig inkomst

Mitt förslag: Skattepliktig inkomst är inkomst som uppbärs från Sverige och avser verksamhet som bedrivs i Sverige eller på svenskt fartyg. För artist och artistföretag är skattepliktig inkomst vad som erhålls i kontant ersättning eller annat vederlag.

För arrangör är skattepliktig inkomst vad som uppbärs i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning.

Kommitténs förslag: Förslaget överensstämmer med mitt vad avser att inkomsten skall ha uppburits från Sverige och avse verksamhet som bedrivits här eller på svenskt fartyg.

För artist och artistföretag är enligt kommitténs förslag all inkomst av artistisk verksamhet skattepliktig med undantag för ersättning för resor och transporter i samband med inkomstförvärvet till den del de motsvaras av faktiska kostnader för artisten eller artistföretaget. Värdet av fri kost och logi föreslås således bli skattepliktigt.

Vad gäller värderingen av annat vederlag än kontanter eller därmed likställt vederlag föreslår kommittén särskilda värderingsregler.

För arrangör överensstämmer kommitténs förslag med mitt såvitt gäller vilka inkomster som skall vara skattepliktiga.

Remissinstanserna: Riksskatteverket anför att det finns risk såväl för att ersättning som rätteligen utgör skattepliktig inkomst rubriceras som resekostnads- ersättning som för att avdrag för faktiska kostnader yrkas för belopp som täckts av skattefri ersättning. *Flera representanter för kulturlivet och idrotts- rörelsen* ifrågasätter de föreslagna reglerna för kost och logi. Det påpekas att reglerna kommer att innebära ett betungande och onödigt merarbete då redovisning skall ske även om ingen skatt skall utgå. I några remissyttranden efterlyses ett skattefritt bottenbelopp.

Skälen för mitt förslag

Inkomsten skall uppbäras från Sverige

En förutsättning för att inkomsten skall vara skattepliktig är att den uppbärs från Sverige (7 § LSI). Uttrycket ”uppburits härifrån” fanns tidigare i 53 § 1 mom. a KL. Lydelsen av bestämmelsen kunde emellertid i vissa fall leda till total skattefrihet för personer som utsänts till Sverige från annat land. Bestämmelsen har därför ändrats från och med år 1990 (prop. 1989/90:47, SkU16, rskr. 102, SFS 1989:1039), varvid uttrycket ”uppburits härifrån” borttagits.

Förslaget till LSI avser ett källskattesystem där utbetalaren av ersättning för artistisk verksamhet görs avdrags-, redovisnings- och betalningsskyldig för svensk skatt. Det ligger i sakens natur att beskattning endast kan avse

inkomst med källa i Sverige. I klargörande syfte vill jag emellertid påpeka att med uttrycket "uppbärs från Sverige" även skall avses ersättning som utländsk arrangör utger till utländsk artist eller artistföretag för artistisk verksamhet här i riket. En sådan vid tolkning av uttrycket är nödvändig för att undvika skatteundandraganden.

Lagrådet har påpekat att det i lagtexten behövs ett förtydligande av att inkomst från ett utländskt artistföretag till en utländsk artist som uppträtt i Sverige inte skall beskattas hos artisten utan bara hos artistföretaget. Ett sådant förtydligande har tagits in i lagförslaget (5 § LSI).

Verksamheten skall ha bedrivits i Sverige eller på svenskt fartyg

BevL anses inte tillämplig vid framträdande på svenskt fartyg. Utländsk artist med engagemang på svenskt fartyg skall i stället erlagga sjömansskatt.

Jag anser, i likhet med kommittén, att den särskilda inkomstskatten skall betalas inte bara för inkomst av verksamhet här i riket utan även för inkomst av verksamhet på svenskt fartyg. Bestämmelserna återfinns i 7 § i lagförslaget.

Arrangör hemmahörande i utlandet

Som tidigare nämnts tillämpas BevL:s regler om beskattning av utländska arrangörer mycket sällan. För att undvika skatteundandraganden är särskilda regler för arrangörer ändå nödvändiga i LSI.

I skattepliktig inkomst för arrangörer ingår alla intäkter som arrangören har i samband med viss tillställning i Sverige. Biljettintäkter eller annan form av entréavgifter, t. ex. abonnemang, torde vara den största och vanligaste posten. Men även andra intäkter i samband med tillställningen t. ex. intäkt av reklam, försäljning av programblad m. m. kan ingå i skattepliktig inkomst. Bestämmelsen återfinns i 7 § i förslaget till LSI.

2.4 Undantag från skatteplikt

Mitt förslag: Som skattepliktig inkomst räknas inte frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande erhåller eller inkomst av näringsverksamhet som bedrivs här från fast driftställe. Vidare skall inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift undantas från beskattning enligt LSI. Ersättning från svensk ljudradio eller television skall anses som inkomst av royalty till den del den inte avser förstasändning från sändare här i riket.

Som skattepliktig inkomst räknas inte heller vederlag i form av nödvändig resa eller transport eller förmån av kost och logi i samband med den artistiska eller idrottsliga verksamheten.

Ersättning som utgår i annan form än kontanter eller därmed likställt vederlag undantas från skatteplikt om det sammanlagda värdet från en utgivare under en redovisningsperiod uppgår till högst 0,03 basbelopp.

Prop.
1990/91:159

Remissinstanserna: *Svenska Musikerförbundet* och *Svenska Teaterförbundet* anser att reprisersättning skall betraktas som anställningsinkomst eller uppdragsinkomst och således inte som royalty.

Skälen för mitt förslag: Skälen för att undanta gatumusikanter och liknande är kontrollaspekten och svårigheter för privatpersoner att tillämpa de särskilda skattereglerna. Med denna grupp avses sådana personer som uppträder med musik, sång, akrobatik och liknande aktiviteter på gator, torg, tunnelbanestationer m. fl. platser. Betecknande för denna typ av underhållning är att inträdesavgifter inte förekommer och att ersättning endast betalas på frivillig väg.

Inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe här bör inte beskattas enligt LSI utan enligt bestämmelserna i KL och SIL. Sådana inkomster bör därför undantas från beskattning enligt LSI.

Ett undantag som avser royalty och liknande ersättningar är en naturlig följd av grunderna för beskattningen av artister m. fl. enligt OECD:s modellavtal och dubbelbeskattningsavtalen. Sådana inkomster som kan hänföras till royalty omfattas inte av artistbeskattningsreglerna i avtalen utan de beskattas enligt andra regler, normalt endast i hemviststaten. Undantag från huvudregeln görs främst när innehavaren av rätten till royalty har fast driftställe i källstaten.

Betalning av royalty innebär att man gottgör artisten för utnyttjandet av dennes upphovsrätt till sin prestation. Undantaget från LSI skall även avse ersättning i form av periodvis utgående avgift. Till sådan ersättning – alltså royaltyliknande ersättning kan t. ex. hänföras betalning för prestationsutnyttjande då betalningen inte har upphovsrättslig grund, exempelvis i fråga om, idrottsutövning.

Gränsdragningen mellan ersättning av gagekaraktär som skall beskattas enligt LSI och royalty och liknande kan vara besvärlig vid den praktiska hanteringen av ersättning för artistisk verksamhet. Inom radio/TV anses ersättning av gagekaraktär föreligga om en person tas in till studio (eller motsvarande) för sändning – eller upptagning för senare sändning – liksom vid direktsändning i egen regi eller tillsammans med annan (samarrangör) och ersättning utgår för uppträdandet. Jag vill i sammanhanget slå fast att skattskyldigheten enligt LSI såvitt gäller radio/TV-sändningar bör avgränsas till ersättning som avser förstagångssändning från sändare här i riket och att annan ersättning bör anses som inkomst av royalty eller royalty-liknande ersättning. Ersättningen för reprissändningen bör dock vara klart angiven och överensstämma med gängse principer. Är avtalad ersättning som avser reprissändningen obetydlig i förhållande till den totala ersättningen bör hela ersättningen kunna beskattas enligt LSI.

Undantag enligt dubbelbeskattningsavtal.

Inkomst av artistisk verksamhet kommer i de flesta fall att omfattas av ingångna avtal för undvikande av dubbelbeskattning. Kommittén föreslår att sådan inkomst skall behandlas som skattepliktig till dess efter ansökan beslut om avtalets tillämpning föreligger av beskattningsmyndigheten. Om det vid utbetalningstillfället inte föreligger särskilt beslut av beskattningsmyndighe-

ten föreslås alltså att utbetalaren i princip är skyldig att göra skatteavdrag. Om ersättningen är undantagen från beskattning enligt dubbelbeskattningsavtal kan utbetalaren dock nöja sig med att på eget ansvar endast lämna redovisning utan skatteavdrag.

Riksskatteverket har härvid anmärkt att det är oförenligt med dubbelbeskattningsavtalens betydelse att, utan uttryckligt stöd i avtalet, göra tillämpningen av ett avtal beroende av ansökan. Är inkomsten undantagen från beskattning i Sverige skall den enligt verket inte beskattas här oavsett om någon ansökan om detta föreligger eller inte.

Jag anser också att tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal inte skall vara beroende av ansökan. Beskattningsmyndigheten bör således utifrån tillgängliga uppgifter pröva om inkomsten skall beskattas i Sverige. Beskattningsmyndigheten bör kunna lämna upplysningar i denna fråga och detta även på begäran av utbetalare. Annars får utbetalaren således på eget ansvar ta ställning till om skatteavdrag skall göras eller inte.

Vederlag i form av resa samt kost och logi

Flera remissinstanser är kritiska mot de av kommittén föreslagna reglerna för kost och logi. Det anføres att reglerna kommer att innebära ett betygande och onödigt extraarbete då redovisning skall ske även om ingen skatt skall utgå.

Jag delar remissinstansernas uppfattning att redovisning i dessa fall inte bör ske då ingen skatt skall utgå. Å andra sidan finns det risk för skatteundandraganden om kontant ersättning som utgår till artisten och betecknas som reseersättning eller ersättning för kost och logi inte behöver redovisas. Ersättning som är skattepliktig kan nämligen felaktigt rubriceras som reseersättning eller ersättning för kost och logi.

En lämplig lösning på problemet är enligt min mening att skatteplikt och redovisningskyldighet inte skall föreligga i de fall utbetalaren direkt till t. ex. resebyrå eller hotell betalar resa, kost och logi. Därmed får också jämföras de fall då den skattskyldige i efterhand mot kvitto eller liknande redovisning får ersättning för utlägg för nödvändig resa, kost och logi. Om däremot ersättning för resa, kost och logi ingår i den kontanta ersättningen är även denna del av ersättningen skattepliktig. Detta kommer naturligtvis att innebära att utbetalaren i stor utsträckning kommer att direkt betala sådana kostnader. Jag kan inte se att det skulle innebära några betydande olägenheter för artisten eller utbetalaren. Bestämmelserna återfinns i 8 § lagförslaget.

Skattepliktig ersättning kan utges kontant eller som naturaförmån. Som tidigare sagts är fri kost och logi inte skattepliktigt enligt mitt förslag. Av förenklingsskäl bör ersättning som utgår i form av naturaförmåner och som är av begränsat värde undantas från skatteplikt. Jag föreslår därför att ersättning som utgår i annan form än kontanter eller därmed likställt vederlag undantas från skatteplikt om det sammanlagda värdet från en utgivare under en redovisningsperiod uppgår till högst 1 000 kr. i dagens penningvärde. Beloppsgränsen bör uttryckas i basbelopp enligt lagen om allmän försäkring.

Kommittén föreslår beträffande övriga naturaförmåner en lösning där utgångspunkten är utgivarens anskaffningskostnad efter avdrag för ingående

mervärdeskatt. Avdraget är en följd av den utländske besökarens rätt att i Sverige köpa varor fria från mervärdeskatt.

Jag anser att annat vederlag än kontanter och därmed likställt vederlag på samma sätt som i inkomstskattesystemet i övrigt bör värderas till marknadsvärdet. Detta får också gälla andra skattepliktiga naturaförmåner än nyttovaror.

Slutligen vill jag i detta sammanhang ta upp frågan om ersättning för repetitionstid. Om utbetalare betalar för repetitionstid i direkt anslutning till ett framträdande skall sådan ersättning utgöra skattepliktig inkomst enligt LSI. Detta skall gälla även om sådan ersättning inte ingår i det egentliga gaget.

I lagrådsremissen föreslogs att från skatteplikt skulle undantas ersättning som utbetalas av en fysisk person eller ett dödsbo och som avser framträdande vid en privat tillställning.

Lagrådet har påpekat att den föreslagna undantagsbestämmelsen kan leda till att den föreslagna lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta i stället blir tillämplig på ersättningen.

Jag föreslår därför med hänsyn till lagrådets synpunkter att undantagsbestämmelsen tas bort så att LSI blir tillämplig även för denna ersättning. Det är enligt min mening enklast för privatpersoner att den utbetalda ersättningen kan bli skattepliktig endast enligt den nu föreslagna lagen.

2.5 Bruttobeskattning

Mitt förslag: Beskattningen skall vara en bruttobeskattning. Avdrag för kostnader medges således inte.

Kommitténs förslag: Till skillnad från mitt förslag medges avdrag för kostnader antingen i form av schablonavdrag (30 % av skattepliktig inkomst för artist eller 50 % för artistföretag och arrangör). Efter särskild ansökan kan avdrag för faktiska kostnader nedlagda i Sverige medges.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* ställer sig positivt till förslaget om schablonavdrag med möjlighet till avdrag för faktiska kostnader efter ansökan. Samtidigt påpekas dock att utredningarna om faktiska kostnader kan bli ytterst svåra och betungande för beskattningsmyndigheten om ansökningarna blir många. Detta gäller inte minst i de fall då utbetalning skett och artisten lämnat Sverige. *Cirkusakademien* förordar att schablonavdraget höjs till 50 % för att bättre än föreslagna 30 % motsvara de genomsnittliga kostnaderna för utländska artister. Flera remissinstanser anser att schablonavdraget inte bör vara högre för artistföretag och arrangörer än för utländska artister. En del instanser hävdar att även kostnader som nedlagts utomlands bör vara avdragsgilla. Det anförs även att avdrag för anskaffning av inventarier skall medges.

Skälen för mitt förslag: Kommittén har föreslagit att ett schabloniserat kostnadsavdrag medges för att uppnå effekten att endast nettointkomsten beskattas. Vid den föreslagna skattesatsen på 30 % kommer skatten på bruttoersättningen, förutom reseersättning, att bli 21 % vid ett schablonavdrag

Prop.
1990/91:159

på 30 % och 15 % vid ett schablonavdrag på 50 %. Samma resultat kan uppnås vid en bruttobeskattning om hänsyn tas till kostnaderna genom en låg skattesats. Jag föreslår att skattesatsen bestäms till 15 % för samtliga skattesubjekt. Eftersom jag anser det möjligt att även beskatta utländska artistföretag och arrangörer för deras egen vinst finns inte anledning att för dessa skattesubjekt ha en lägre procentsats. Jag kommer senare att ytterligare utveckla varför skattesatsen bör vara 15 %.

Problemet vid en bruttobeskattning är att avdrag inte kan medges för faktiska kostnader vilket kan medföra bristande neutralitet då kostnaderna för olika artistframträdanden kan variera påtagligt. Emellertid kommer utredningar om faktiska kostnader såvitt jag kan se att ofta bli mycket svåra och betungande. Det kommer således att bli synnerligen svårt att på ett korrekt sätt bestämma avdragsgilla kostnader vid större utländska produktioner och det är också svårt att utforma rättvisa regler vad gäller kostnader nedlagda utomlands och för inventarier. Härtill kommer de utredningssvårigheter som uppstår genom att artisten ofta lämnat landet vid tidpunkten för beskattningsmyndighetens utredning. Enligt min uppfattning bör därför inte avdrag för faktiska kostnader kunna medges. Hänsyn till sådana kostnader kan i stället tas genom en låg skattesats och genom att vederlag i form av nödvändig resa och förmån av fri kost och logi inte blir skattepliktigt.

I lagrådsremissen föreslogs en särskild paragraf som innehöll en bestämmelse om att beskattningsbar inkomst är densamma som skattepliktig inkomst. I enlighet med *lagrådets* förslag har bestämmelsen tagits bort eftersom den inte kan anses nödvändig.

2.6 Skattesats m.m.

Mitt förslag: Särskild inkomstskatt utgår med 15 % av den skattepliktiga inkomsten som i princip är bruttoinkomsten. Socialavgifter eller särskild löneskatt skall inte tas ut.

Kommitténs förslag: Särskild inkomstskatt utgår med 30 % av den beskattningsbara inkomsten. Ett schabloniserat avdrag medges för att endast nettoinkomsten skall beskattas. Schablonavdraget är 30 % av inkomsten för utländska artister och 50 % av inkomsten för utländska artistföretag och arrangörer. Skatten på bruttoersättningen, förutom reseersättning, blir 21 % vid ett schablonavdrag på 30 % och 15 % vid ett schablonavdrag på 50 %. Sociala avgifter skall inte utgå.

Remissinstanserna: Åtskilliga remissinstanser anför kritik mot de av kommittén föreslagna skattesatserna och anser dem för höga.

Skälen för mitt förslag: Bevillningsavgift utgår för närvarande för medverkande artist med 30 % på bruttoinkomsten. Denna skattesats, som i praktiken kan bli avsevärt högre för artister med stora omkostnader, har kritiserats. Det har t. o. m. hävdats att höjningen år 1969 från 20 % till 30 % resulterade i att de totalt influerna bevillningsavgifterna minskade. Detta kan dock inte verifieras. Osäkerheten kring det ekonomiska utfallet av befrielseären-

dena är alltför stor. Höjningen av avgiften föranleddes av önskemål främst från inhemska artistorganisationer som menade att de utländska artisterna vid längre engagemang i Sverige skattemässigt gynnades av den låga avgiften. Vid bestämmandet av underlaget för arbetsgivaravgifter skall för närvarande bortses från bl. a. uppdrag ersättning för vilken bevillningsavgift erlagts. Däremot skall ersättning för vilken skyldighet att erlagga bevillningsavgift föreligger ingå i avgiftsunderlaget om mottagaren av ersättningen varit arbetstagare. Detta gäller trots att arbetstagaren för sådan ersättning inte har rätt till förmåner av den allmänna försäkringen.

Den direkta beskattningen av i Sverige bosatta personer har sänkts från och med år 1991 i samband med skattereformen (prop. 1989/90:110, SkU30, SFS 1990:650 m.fl.).

Enligt artistbeskattningskommittén ligger skattesatsen i de länder vi har störst utbyte med vanligen i intervallet 20–30 %.

Kommitténs förslag innebär en skatt på bruttoersättningen på i regel 21 % för utländska artister och 15 % på artistföretag och arrangörer.

Jag anser att man bör eftersträva en skattesats som inte medför att utomlands bosatta artister gynnas i förhållande till svenska artister. Skattesatsen bör å andra sidan inte leda till inskränkningar i det internationella artistutbytet eller till en diskriminering av utomlands bosatta artister. Socialavgifter bör inte utgå då inkomsterna inte är förmånsgrundande och den utomlands bosatte artisten därför i sitt gage måste ta hänsyn till behovet av försäkringskydd. Särskild löneskatt bör inte heller tas ut men beaktas vid skattesatsens bestämmande. Vid mina överväganden har jag kommit fram till att 15 % är en lämplig skattesats för utomlands bosatta artister. Eftersom jag anser det möjligt att beskatta artistföretag och arrangörer hemmahörande i utlandet för deras egen vinst finns ingen anledning att för dessa skattesubjekt ha en lägre procentsats.

I sammanhanget kan nämnas att den svenska skatten ofta är avräkningsbar mot den skatt som artisten betalar i hemlandet. Endast i de fall den svenska skatten är högre än hemlandsskatten kommer artistens sammanlagda skattebörda därför att öka.

Slutligen vill jag påpeka att den omständigheten att skatteuttaget i vissa fall skulle kunna bli högre enligt LSI än enligt lagen om statlig inkomstskatt inte utgör någon otillåten diskriminering enligt OECD:s modellavtal bl. a. på grund av att svenska artister bosatta utomlands beskattas på samma sätt som utländska artister.

Bestämmelserna om skattesatsen har tagits in i 9 § förslaget till LSI.

2.7 Beskattningsmyndighet

Mitt förslag: Riksskatteverket blir beskattningsmyndighet.

Kommitténs förslag: Länsskattemyndigheten i Örebro län blir beskattningsmyndighet.

Remissinstanserna: Riksskatteverket förordar att antingen riksskatteverkets beskattningsavdelning i Ludvika eller länsskattemyndigheterna i Stockholm, Malmöhus, Göteborgs- och Bohus och Västernorrlands län görs till beskattningsmyndigheter för den särskilda inkomstkatten

Ingen annan remissinstans har berört frågan.

Skälen för mitt förslag: Nuvarande system med 24 skattemyndigheter som handlägger bevilningsavgifter är behäftat med många nackdelar. Vissa skattemyndigheter har så få ärenden att kompetensen inom området kan vara svår att upprätthålla. Vid turnéer som omfattar olika län uppkommer samordningsproblem och svårigheter att räkna fram rätt underlag för avgiften. Kontrollen försvåras också.

Det finns naturligtvis också fördelar med nuvarande system. Myndigheten har genom lokalkännedom, bevakning av massmedier m. m. goda möjligheter att få kännedom om de framträdanden som äger rum.

I SOU 1977:96 föreslogs att endast länsstyrelsen i Stockholm skulle vara skattemyndighet. Förslaget bemöttes i denna del i huvudsak positivt av remissinstanserna. Fördelarna, med avseende på ärendemängd och beslutsmyndighetens kompetens ansågs vara betydande. Kommittén har mot bakgrund härav föreslagit att *en* beskattningsmyndighet handlägger ärenden om särskild inkomstkatt för hela riket.

Kommittén har vidare anfört att många skäl talar för att beslutsmyndigheten bör vara belägen i Stockholmsområdet men att arbetsuppgifterna med skatten är sådana att en utlokalisering till annan ort inte behöver innebära några påtagliga nackdelar. Kommittén förordar länsskattemyndigheten i Örebro län, bl. a. med hänsyn till att den administrerar inbetalning och redovisning av preliminärskatten för svenska artister.

Jag finner för min del att fördelarna med att endast ha en beskattningsmyndighet uppväger nackdelarna. Riksskatteverket har anfört starka skäl för att riksskatteverkets beskattningsavdelning i Ludvika bör handlägga frågor enligt LSI. Härtill kommer att befrielseärendena enligt BevL sedan den 1 april 1990 prövas där och att kunskap om artistmarknaden således håller på att byggas upp i Ludvika. Jag föreslår därför att riksskatteverket skall vara beskattningsmyndighet.

2.8 Förfarande m.m.

Mitt förslag: Den som utbetalar ersättning till artist eller artistföretag görs ansvarig för skatteavdrag, redovisning och betalning (*utbetalansvar*). Redovisning och betalning skall ske senast den 18 i månaden efter utbetalningen och skatteavdraget.

Arrangörer blir skyldiga att själva redovisa och betala särskild inkomstkatt. Redovisning skall ske senast den 18 i månaden efter den då tillställningen ägt rum.

Kommitténs förslag: Överensstämmer i stort sett med mitt. Kommittén föreslår dock att utländska arrangörer skall redovisa och betala särskild in-

komstskatt inom en vecka efter tillställningen. Förslaget innehåller vidare deklara- tionsplikt även för skattefri reseersättning samt avviker i en del detal- jer från mitt.

Prop.
1990/91:159

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* har en del synpunkter på detaljer i kommitténs förslag till vilka jag återkommer i det följande. Ett flertal re- missinstanser, däribland *Teatrarnas Riksförbund* och *Sveriges Radio AB*, an- för att förslaget bygger på fiktionen att den utländske artisten är den skatt- skyldige. På grund av praktiska problem görs emellertid i själva verket den svenska arrangören/arbetsgivaren skattskyldig.

Skälen för mitt förslag: Enligt min mening är det lämpligt att den utom- lands bosatta artisten görs skattskyldig för inkomst som han uppbär härifrån samt att utbetalaren görs ansvarig för skatteavdrag, redovisning och betal- ning (*utbetalansvar*).

Vid utbetalning av ersättning till artistföretag hemmahörande i utlandet avseende tillhandahållande av utomlands bosatt artist bör skattskyldighet föreligga för det (utländska) artistföretaget med motsvarande utbetalaran- svar för arrangören som föreslagits beträffande *utbetalning till utomlands bosatt artist*. Bestämmelserna återfinns i 12 § i förslaget till LSI.

Om en utbetalning görs till ett svenskt artistföretag som i sin tur gör utbe- talning till en utomlands bosatt artist eller ett artistföretag hemmahörande i utlandet skall alltså skatteavdrag inte ske i det första utbetalningsledet. Det svenska artistföretaget blir i stället skyldigt att dra av, redovisa och betala skatt på de utbetalningar som företaget gör i sin egenskap av utbetalare till den skattskyldige.

Även för arrangör föreslås ett motsvarande förfarande.

Beskattningshändelse, skatteavdrag och redovisning.

Utbetalaren av ersättningen skall således beräkna ett beskattningsunderlag för artisten eller artistföretaget och svara för skatteavdrag samt redovisa och betala skatten. Skatteavdrag görs vid utbetalningstillfället. Varje utbetalning som sker skall anses utgöra en beskattningshändelse som föranleder beräk- ning av skattepliktig inkomst, skatteavdrag och redovisning.

Om utländskt artistföretag fakturerar svensk utbetalare under ett år men erhåller betalning först nästa år föranleder fakturan inte någon beskattning- åtgärd. En annan sak är att utbetalaren, om denne är bokföringsskyldig, måste redovisa fakturan i sina räkenskaper för det första året.

Vid sidan av kontant ersättning utgör även annat vederlag skattepliktig inkomst. För vederlag i form av varor motsvarar överlämnandet av varan utbetalning av skattepliktig ersättning. För vederlag i form av skattepliktig tjänst (vilket torde bli mycket ovanligt) får tidpunkten för tjänstens åtnju- tande anses som utbetalning. Utgivaren blir här ansvarig för redovisning och betalning av skatten som skall beräknas till 15 % av varans eller tjänstens värde. Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras från ersättningen ansvarar utbetalaren för mellanskillnaden.

Redovisning och betalning av skatt skall ske senast den 18 i månaden efter utbetalningen. Redovisningsskyldighet föreligger inte om endast skattefri ersättning utgetts. Om ersättningen i sig skulle bli skattepliktig enligt LSI

men undantagen från beskattning enligt dubbelbeskattningsavtal föreligger dock redovisningsskyldighet.

För arrangör gäller att redovisning och betalning skall ske senast den 18 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. Den angivna tiden gäller även då en arrangör i sin tur skall redovisa och betala särskild inkomstskatt för artist eller artistföretag.

Prop.
1990/91:159

Ansvarighet för skatt

Mitt förslag innebär att skattskyldigheten fullgörs, såvitt avser betalning till artist eller artistföretag, genom skatteavdrag från det belopp som utbetalas. Arrangörer däremot blir skyldiga att själva svara för och betala in skatten. Från den sistnämnda kategorin bortses i det följande.

En effektiv beskattning förutsätter att någon här i landet bosatt eller hemmahörande om möjligt kan göras ansvarig för skatten. Vid bristande betalning måste staten ha reell möjlighet att utkräva ekonomiskt ansvar. Detta sker i sista hand genom exekutiva åtgärder. Till det betalningsrättsliga ansvaret kommer också ett straffrättsligt ansvar som normalt aktualiseras vid grövre försummelser (uppsåt eller grov oaktsamhet) avseende skyldigheten att redovisa och betala skatt.

I princip borde den skattskyldige – i detta fall artisten – i första hand göras betalningsansvarig för det belopp som motsvaras av icke verkställt skatteavdrag, eftersom denne erhållit skattebeloppet. Vid den tidpunkt när eventuell ansvarighet skulle komma att utkrävas har emellertid den skattskyldige, som kanske varit här på ett kortare gästspel, oftast hunnit lämna landet. Indrivning av svensk skattefordran utomlands är vidare inte bara en mödosam och dyrbar historia utan också en ofta verkningslös åtgärd. Då detta är ett känt förhållande skulle följden bli att syftet med skattskyldigheten och ansvarigheten i stor utsträckning förlorades om endast artisten gjordes betalningsansvarig. När skattskyldigheten avser ett utländskt artistföretag är problemen ännu större. Praktiska skäl talar således för att utbetalaren görs betalningsansvarig.

Det finns också andra skäl som talar för ansvarighet för svensk utbetalare. Engagemanget här organiseras kanske t. o. m. i detalj av svensk arrangör och/eller svenskt produktionsbolag. I kontraktet finns ofta avtalat endast ett nettobelopp, dvs. utbetalaren skall ändå svara för skatten. Kontakter med myndigheterna sköts helt och hållet av dessa utbetalare.

Ansvarigheten för den som utbetalar ersättning till utländsk artist kan jämföras med vad som gäller för den som betalar ut ersättning till inhemsk artist. I korthet gäller härvid följande.

Enligt uppbördslagen (1953:272), UBL, och lagen (1990: 328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning skall utbetalare av ersättning för artistisk verksamhet göra skatteavdrag även om ersättningen inte utgör mottagarens huvudsakliga inkomst av tjänst. Den s. k. artistskatten sträcker sig således utöver UBL:s regler om skatteavdrag vid anställning. Underlag för det 40-procentiga skatteavdraget är bruttoersättning exkl. särskilt avtalad reseersättning. Den som är skyldig att göra artistskatteavdrag omfattas också av bestämmelserna om arbetsgivares ansvarighet i 75-78 §§ UBL.

Enligt dessa ansvarsbestämmelser är bl.a. arbetsgivare som "utan skälig anledning underlåter att göra avdrag för --- skatt" ansvarig för den skatt han borde ha dragit av (och betalat in till skattemyndigheten). Denna ansvarighet är solidarisk mellan arbetsgivaren (den avdragsskyldige) och arbetstagaren (den skattskyldige). Detta innebär bl. a. att ansvarigheten kan utkrävas direkt av arbetsgivaren när arbetstagaren inte vistas på känd ort i Sverige, eller när arbetstagaren är okänd.

Jag föreslår beträffande utbetalares ansvarighet för skatt regler i LSI som i stort sett svarar mot UBL:s regler angående arbetsgivares ansvar för arbetstagares skatt. Vid den tidpunkt, då en utbetalares ansvar för ett icke verkställt skatteavdrag blir aktuellt att utkräva, vistas artisen i regel inte i Sverige. Följden blir att ansvaret kommer att hävdas direkt mot utbetalaren.

Lagrådet har ansett att det inte är en rimlig reglering att kräva att en utländsk arrangör skall verkställa skatteavdrag och följa alla de regler angående uppbörd m.m. i uppbördslagen som hänvisas till i 23 § LSI.

I lagen måste finnas klara bestämmelser om vem som är ansvarig för att skatteavdrag görs. Jag anser att övervägande skäl talar för att i de fall då en utländsk arrangör engagerar en utländsk artist för ett framträdande i Sverige, arrangören är den som blir ansvarig för att skatt dras av och redovisas. Det måste i de flesta fall vara avsevärt svårare för den enskilde artisen än för en arrangör, som kan antas syssla med frågor av detta slag betydligt oftare, att ta reda på vilka bestämmelser som gäller i olika länder.

Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt följs i regel inte av något beslut eller besked från skattemyndigheten. Endast om myndigheten önskar kompletterande upplysningar i ett visst ärende sker således ytterligare skriftväxling.

Om redovisning inte har lämnats eller om skatten på grund av brister i underlaget för skatteberäkningen inte kan beräknas på ett tillförlitligt sätt skall skatten fastställas till ett skäligt belopp. Riksskatteverket har härvid efterlyst grunder för den skönmässiga uppskattningen. Jag vill här anmärka att det här lika lite som vid sköntaxering enligt taxeringslagen (1990:324) finns några särskilda regler i fråga om lämpliga arbetsmetoder när ett skäligt belopp skall beräknas. Eftersom omständigheterna skiftar från fall till fall måste varje ifrågasatt sköntaxering föregås av en särskild utredning och prövning med hänsyn till omständigheterna. Beskattningsmyndigheten bör dock kunna skaffa sig sådana kunskaper om artistbranschen att goda förutsättningar för rimliga beslut kommer att finnas.

Lagrådet har efterlyst en bestämmelse om möjlighet till eftergift från betalningsskyldighet om särskilda skäl föreligger. En sådan bestämmelse har tagits in i 6 § LSI.

Övrigt

Beträffande frågor om omprövning, anstånd, indrivning av restförd skatt, återbetalning av skatt, företrädaransvar, revision, vite, straff m. m. hänvisas

2.9 Överklagande m.m.

Mitt förslag: Beskattningsmyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos kammarrätten.

Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål enligt denna lag.

Kommittens förslag: Länsskattemyndighetens beslut överklagas hos vederbörande länsrätt. Länsskattemyndigheten för även det allmännas talan. Riksskatteverket har rätt att överta det allmännas talan samt att föra talan mot myndighetens beslut.

Remissinstanserna: *Länsrätten i Örebro län* anser, med hänsyn till vad som i övrigt gäller i processen om mål om beskattning, att ett renodlat tvåparts-system är att föredra. Bestämmelser om att det allmännas talan förs av ett allmänt ombud samt att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer skall förordna ett sådant ombud bör därför införas.

I övrigt har inte remissinstanserna haft några synpunkter på kommitténs förslag i denna del.

Skälen för mitt förslag: Jag har föreslagit att riksskatteverket skall vara beskattningsmyndighet. Det faller sig då naturligt att överklagande på samma sätt som enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ske till kammarrätten. Det är enligt min mening inte lämpligt att riksskatteverket som beslutsmyndighet handhar processföringen i dessa mål. Jag förslår därför att det allmännas processföring skall åligga ett fristående allmänt ombud.

I övrigt ansluter mitt förslag till UBL:s förfaranderegler.

En skattemyndighets beslut enligt BevL överklagas till kammarrätt. Kammarrätten blir också besvärinstans enligt förslaget till LSI. Antalet ärenden enligt LSI kan visserligen antas bli större än antalet ärenden rörande BevL. Å andra sidan innebär förslaget kraftiga förenklingar och dessutom för betydande grupper skattskyldiga en avsevärt lägre skattesats. Sistnämnda faktorer och den särskilda inkomstskattens konstruktion bör leda till en låg överklagandefrekvens. Någon ökad arbetsbelastning för förvaltningsdomstolarna bör de föreslagna förändringarna därför inte leda till.

2.10 Destination av skattemedel

Mitt förslag: Den särskilda inkomstskatten skall i sin helhet tillfalla staten.

det anför att primärkommunerna bör tillförsäkras hela skatteintäkten. *Stockholms drätselnämnd* yrkar att nuvarande hälftendelning mellan stat och kommun av intäkterna från beskattning av utländska artister m. fl. behålls.

Skälen för mitt förslag: Bevillningsavgiften tillfaller med hälften vardera staten och den primärkommun där artisten framträder. Förfarandet är, som kommittén framhåller, administrativt betungande.

Nuvarande fördelningsgrund är svår eller omöjlig att tillämpa såvitt gäller särskild inkomstskatt eftersom den skatten i fråga om utländska artister och artistföretag är i princip frikopplad från de enskilda tillställningarna och därmed också från de enskilda kommunerna. Vid t.ex. turnéer med framträdanden i flera kommuner saknas grund för riktig fördelning av skatten mellan kommunerna. Det är också i regel fråga om små belopp som vid en fördelning skulle kunna tillfalla de enskilda kommunerna.

Jag föreslår därför att den särskilda inkomstskatten i sin helhet skall tillfalla staten.

2.11 Ikraftträdandedatum och övergångsfrågor

Mitt förslag: Den nya lagen skall träda i kraft den 1 januari 1992. Samtidigt upphävs BevL och tillståndskungörelsen. Bestämmelserna i BevL och tillståndskungörelsen får dock gälla sammanhängande engagemang hos samme anordnare som påbörjats innan LSI trätt i kraft.

Kommitténs förslag: Kommittén föreslår samma övergångsregler som jag men lämnar frågan om dag för ikraftträdande öppen.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* föreslår med hänsyn till skattereformen beträffande inkomstbeskattningen, företagsbeskattningen och de indirekta skatterna som genomförs år 1991 och som kräver mycket stora resurser vid genomförandet, att reglerna om särskild inkomstskatt genomförs från och med inkomståret 1993. *Statens kulturråd* pekar på att många avtal med utländska artister om framträdande i Sverige tecknas i mycket god tid, ofta flera år i förväg. Arrangörerna måste ges utrymme att anpassa avtalen utifrån de förändrade förutsättningar införandet av en ny lagstiftning skulle medföra.

Skälen för mitt förslag

Ikraftträdandedatum

Jag anser det angeläget att det nya systemet för beskattning av artister börjar gälla så snart som möjligt. De skäl som anförts för att lagen inte skall börja gälla förrän år 1993 eller för att speciella hänsyn till redan träffade avtal skall tas anser jag inte har sådan styrka att ikraftträdandetidpunkten skall skjutas fram längre än till den 1 januari 1992. Att lagstiftningen kan komma att ändras är något som man har att räkna med när man sluter avtal för lång tid framöver. Härtill kommer att artistbeskattningskommittén lämnade sitt förslag redan i februari 1989.

Prop.
1990/91:159

När de nya reglerna trätt i kraft föreligger inte längre någon skyldighet enligt tillståndskungörelsen för anordnare av offentlig tillställning att söka tillstånd och betala bevilningsavgift för tillställningar som anordnas efter LSI:s ikraftträdande. Skulle bevilningsavgift ha betalats i förväg för tid efter ikraftträdandet får sådan avgift återbetalas till anordnaren.

Även befrielsestadgandet i 4 § 10 mom. BevL upphör automatiskt i och med LSI:s ikraftträdande. Beträffande tillställningar efter ikraftträdandet föreligger således inte någon befrielsemöjlighet såvida inte särskilda övergångsregler skapas. Om riksskatteverket begränsar medgivandet av befrielse till endast tillställningar som ges före ikraftträdandet av LSI behövs i princip inga övergångsbestämmelser såvitt gäller befrielserna.

Befrielse enligt 4 § 10 mom. BevL kan emellertid avse även sammanhängande engagemang som börjar före men pågår efter LSI:s ikraftträdande. Tillstånd enligt tillståndskungörelsen – liksom befrielse från BevL – avseende bl.a. sådana engagemang kan dock komma i fråga endast för en tid av sammanlagt högst tre månader. Praktiska skäl talar för att bestämmelserna i BevL och tillståndskungörelsen bör få gälla sammanhängande engagemang hos samme anordnare som påbörjats innan LSI trätt i kraft. Utan en sådan regel torde det kunna uppkomma tillämpningssvårigheter såsom fördelningsproblem beträffande gage, kostnader m.m., både såvitt gäller BevL och LSI.

I lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m. och skattebrottslagen (1971:69) finns hänvisningar till lagen (1908:128 s. 1) om bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter. Ersätts denna lag med en ny lag om inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. innebär det att följdändringar måste göras i dessa lagar. Förslag om nödvändiga följdändringar i nämnda lagar kommer att läggas fram i annat sammanhang.

2.12 Inkomster från skatten

Kommittén har beräknat att inkomsterna från den särskilda inkomstskatten bör bli minst fem gånger högre än de 6 milj. kr. som bevilningsavgifterna 1989 uppgick till. Intäkterna beräknas till ca 30 milj. kr. Härifrån skall dras kostnader för administration av skatten, ADB-stöd, och ytterligare kostnader i samband med ikraftträdandet. Kostnaderna är svåra att uppskatta men torde inte inklusive initialkostnader överstiga 5 milj. kr. första året.

Mitt förslag torde innebära att inkomsterna blir något lägre än om kommitténs förslag genomförs. Med hänsyn till kostnadsutvecklingen är det ändå rimligt att räkna med ca 30 milj. kr. i inkomster och 5 milj. kr. i kostnader första året.

Med hänsyn till den låga skattesatsen, att förmån av resor, kost och logi undantas från beskattning och förslaget utformning i övrigt anser jag inte att det finns anledning föreslå kompensation för de ökade kostnader som i en del fall kan uppstå för vissa arrangörer.

3.1 Bakgrund

I och med skattereformens genomförande har beskattningen av förmåner skärpts. Värde av alla förmåner som utgår på grund av tjänsten är i princip skattepliktig inkomst för mottagaren och därmed också föremål för uttag av socialavgifter.

En grupp förmåner som dock fortfarande är skattefria är s.k. personalvårdsförmåner. Härmed avses förmåner som inte är direkt vederlag för utfört arbete utan avser enklare åtgärder av mindre värde vilka syftar till att skapa trivsel i arbetet eller liknande eller utgår på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet som det är fråga om. Bestämmelserna om personalvårdsförmåner återfinns i 32 § 3 e mom. KL.

I och med skattereformen har förutsättningarna skärpts för att förmåner skall kunna hänföras till skattefri personalvård. För att skattefrihet skall komma ifråga skall det röra sig om enklare åtgärder av mindre värde. Dessa krav skall vara uppfyllda även i det fall en förmån utgår på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet det handlar om.

Som personalvårdsförmåner räknas inte förmåner vars värde den anställde får byta mot kontant ersättning, förmåner som inte riktar sig mot hela personalen samt andra förmåner som den anställde får åtnjuta utanför arbetsgivarens arbetsplatser mot betalning med kupong eller annat motsvarande betalningssystem. Exempel på skattefria personalvårdsförmåner är förfriskningar och enklare förtäring i samband med arbetet, sedvanliga rabatter vid inköp av varor och tjänster ur arbetsgivarens ordinarie sortiment (rabattförmåner) samt friskvård. Exemplifieringen av de skattefria personalvårdsförmånerna återfinns i punkt 3 b av anvisningarna till 32 § KL.

Riksskatteverket, RSV, har utgivit rekommendationer, RSV Dt 1990:16, som skall tillämpas fr.o.m. 1992 års taxering, angående vissa förmåner. Beträffande rabattförmåner sägs att med sedvanlig rabatt avses rabatt som lämnas på grund av sedvänja inom yrket eller verksamheten och som i princip är tillgänglig för hela företagets personal. För att rabatten skall anses som sedvanlig skall den ligga på en rimlig nivå. För att en rabatt skall kunna godtas som skattefri bör krävas att den inte är större än vad den anställde som kund eller personalen som grupp skulle kunnat utverka på annat håll. Rabatten skall vidare avse normala inköp av varor och tjänster för den anställde och hans familjs egen konsumtion. Sedvanlig rabatt föreligger vidare endast avseende arbetsgivarens ordinarie utbud.

Skattepliktig är dock enligt RSV:s rekommendationer "rabatt som lämnas mellan företag i ex.vis en koncern, s.k. korsvisa rabatter, eller rabatt som lämnas från ett företag till personalen i ett annat företag i samma koncern". För det fall en förmån är skattepliktig föreligger även skyldighet att utge socialavgifter beräknat på förmånens värde även om den som mottagit förmånen inte är anställd av utgivaren.

Idag föredrar man inom vissa företag att lägga företagets funktioner som t.ex. ledning, finansiering och forskning i olika bolag. Verksamheten kan också vara så organiserad att olika bolag svarar för tillverkning av delkompo-

nenter som sammanfogas till färdiga produkter av ett annat bolag. Så är t.ex. fallet i delar av bilindustrin. Detta innebär att många anställda arbetar i företag där den formelle arbetsgivaren saknar sortiment av färdiga produkter.

Prop.
1990/91:159

3.2 Rabattförmåner

Mitt förslag: Personalvårdsförmån i form av sedvanliga rabatter vid inköp av varor och tjänster som ingår i det ordinarie utbudet från ett företag som är närstående arbetsgivarens företag skall vara skattefria i den mån varorna eller tjänsterna har ett nära samband med arbetsgivarens verksamhet.

Skälen för mitt förslag: Skattereformen har i och för sig inte ändrat förut-sättningarna för beskattningen av s.k. korsvisa rabatter. Den nuvarande till-lämpningen av reglerna rörande personalrabatter medför emellertid att ett företags organisation kan bli avgörande för huruvida en rabattförmån är skattepliktig eller ej för den anställda. Detta innebär att en anställd som t.ex. tillverkar en komponent till en bil inte kan få en skattefri rabatt vid inköp av själva bilen för det fall biltillverkningen är uppdelad i olika företag.

Detta torde i många fall framstå som orättvist och svårförklarligt för de anställda. Det finns därför enligt min mening skäl för en liberalisering av tillämpningen av reglerna om rabattförmåner. Jag föreslår därför att en ny bestämmelse införs av innehåll att en rabattförmån som en anställd erhåller vid köp av en vara eller en tjänst från ett företag som är närstående arbetsgi-varens företag skall vara skattefri för det fall varan eller tjänsten har ett nära samband med arbetsgivarens verksamhet. Med närstående företag avses företag mellan vilka råder intressegemenskap. För att ett nära samband skall anses föreligga skall arbetsgivarföretaget ingå i en funktion som bidrar till den färdiga produkten eller tjänsten i fråga, t.ex. kan det gälla ledning, forskning eller produktion av delkomponenter. Det bör inte vara tillräckligt för att ett nära samband skall anses föreligga att arbetsgivarföretaget deltagit enbart genom finansiering. Detta förslag föranleder en ändring i punkt 3 b av anvisningarna till 32 § KL.

Förändringen torde inte innebära något nämnvärt bortfall av skatteintäk-ter.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl.,
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
4. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
5. lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgifts-processen,

6. lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617),
7. lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna sammankomster,
8. lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m.,

9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter samt

10. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Förslaget under 4 har upprättats i samråd med chefen för socialdepartementet och förslagen under 6 och 7 i samråd med chefen för justitiedepartementet.

Förslagen till ändring i punkt 3 b av anvisningarna till 32 § KL, 27 § 2 mom. UBL samt i lagen om sjömansskatt har inte granskats av lagrådet. Förslagen är enligt min mening av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

5 Specialmotivering

5.1 Lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

1 §

I denna paragraf anges att särskild inkomstskatt är en statlig skatt.

2 §

Enligt paragrafen har i denna lag använda beteckningar, om inte annat sägs, samma innebörd som i KL, SIL och UBL.

3 §

I denna paragraf återfinns definitioner som alla kommenteras utförligt i den allmänna motiveringen, avsnitt 2.2. Genom uttrycket "eller liknande" i tredje ledet framgår att fråga är om en exemplifiering. Liknande verksamhet bör för att kunna anses som artistisk ligga nära någon av de uppräknade formerna.

Lagrådet har föreslagit definitioner av begreppen "bosatt utomlands" och "hemmahörande i utlandet". Dessa definitioner har lagts till paragrafen. *Lagrådet* har vidare föreslagit att begreppet "idrottslig verksamhet" definieras i lagtexten samt en ändrad definition av begreppet "svenskt fartyg". Dessa ändringar har också gjorts i paragrafen.

4 §

I paragrafen anges vilka som är skattskyldiga enligt denna lag. Paragrafen har fått en lydelse som följer lagrådets förslag.

5 §

I paragrafen anges undantagen från skattskyldighet. Paragrafens innehåll och placering är i enlighet med lagrådets förslag.

I lagrådsremissen fanns i den paragraf som föreslogs reglera skattskyldigheten en bestämmelse avseende inkomst som undantas från beskattning på grund av överenskommelse eller beslut som avses i 72 § KL. Placeringen av bestämmelsen följde därvid den uppbyggnad som finns i KL. *Lagrådet* har emellertid föreslagit att bestämmelsen flyttas till den paragraf som reglerar undantag från skatteplikt. Lagrådets förslag har här följts.

Prop.
1990/91:159

6 §

I paragrafen anges vem som är ansvarig för att skatt betalas enligt denna lag. Detta har utförligt kommenterats i den allmänna motiveringen, avsnitt 2.8. I paragrafen har efter förslag från *lagrådet* införts en bestämmelse om möjlighet till eftergift om särskilda skäl föreligger.

7 §

Bestämmelsen reglerar vad som är skattepliktig inkomst enligt denna lag. Bestämmelsen har kommenterats i den allmänna motiveringen, avsnitt 2.3. Paragrafen har omformulerats med anledning av vad som föreslagits av *lagrådet*.

8 §

I paragrafen ges en uttömmande uppräkningslista av inkomst som är undantagen från skatteplikt. Bestämmelserna har kommenterats i avsnitt 2.4. I förhållande till *lagrådsremissens* förslag har den förändringen gjorts att undantaget för ersättning som utbetalas av fysisk person eller dödsbo och som avser framträdande vid en privat tillställning slopats. Formuleringarna i paragrafen följer i övrigt *lagrådets* förslag.

9 §

Denna bestämmelse reglerar skattesatsens storlek.

10-11 §

Av lagrummen framgår att riksskatteverket är beskattningsmyndighet och att det allmännas talan förs av ett allmänt ombud i mål enligt den föreslagna lagen.

12 §

I paragrafen anges att den som utbetalar skattepliktig inkomst enligt denna lag är skyldig att göra skatteavdrag för betalning av den särskilda inkomstskatten. Detta gäller dock inte den som utger ersättning till en arrangör.

I paragrafen har efter förslag från *lagrådet* tagits in en värderingsregel avseende annat vederlag än kontanter och därmed likställt vederlag. En liknande värderingsregel fanns tidigare i specialmotiveringen till *lagrådsremissens* 8 §.

Vidare har på förslag av *lagrådet* intagits bestämmelser angående kvarstående skatt.

Paragrafen reglerar förfarandet vid avdrag för kvarstående skatt och har i stort utformats i enlighet med lagrådets förslag.

14 §

Bestämmelsen reglerar när särskild inkomstskatt skall redovisas. Redovisningsperioderna sammanfaller med vad som enligt UBL gäller för inbetalning av avdragen preliminärskatt. Redovisning skall ske för varje utbetalningstillfälle. Det saknar därvid betydelse om det rör sig om en slutbetalning eller endast en förskottsbetalning.

Lagrådet har ansett att den i paragrafen föreslagna bestämmelsen angående de fall då en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister utan att vara artistföretag närmast är ägnad att skapa oreda eftersom en betalningsmottagare enligt lagrådets mening bör vara antingen ombud för artisterna eller också ett artistföretag som tillhandahåller artister.

Det föreligger emellertid ett praktiskt behov av denna bestämmelse varför den behållits med det av lagrådet påpekade tillägget att den bör avse även den som är företrädare för en grupp idrottsmän.

15 §

I paragrafen anges vad som skall framgå av en redovisning enligt 14 § denna lag.

Lagrådet har föreslagit att dessa bestämmelser inte skall tas in i lagen utan att frågorna i stället skall regleras genom tillämpningsföreskrifter.

Bl.a. med hänsyn till att det torde vara en klar fördel ur de redovisnings-skyldigas synvinkel att även dessa regler direkt framgår av lagtexten har reglerna behållits i lagförslaget.

16 §

I bestämmelsen anges att om en inkomst inte är skattepliktig enligt denna lag på grund av bestämmelse i avtal för undvikande av dubbelbeskattning, är utbetalaren ändå skyldig att lämna redovisning enligt 14 § denna lag.

17 §

Bestämmelsen är nödvändig för att artisten eller artistföretaget skall kunna avräkna den särskilda inkomstskatten i hemvistlandet. Skyldigheten är ovillkorlig.

18 §

Av paragrafen framgår att beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är redovisningsskyldig enligt 14 § behörigen fullgör sina skyldigheter.

Lagrådet har föreslagit ett klargörande av beskattningsmyndighetens skyldighet att på begäran lämna besked i frågor som rör skyldighet att verkställa skatteavdrag, beräklandet av sådant avdrag eller tillämpning i övrigt av bestämmelserna i 12–16 §§. Ett sådant förtydligande har därför tagits in i paragrafen.

Paragrafen har i övrigt omformulerats i huvudsak i enlighet med lagrådets yttrande.

Prop.
1990/91:159

19 §

Bestämmelserna i denna paragraf ger beskattningsmyndigheten rätt att i vissa fall besluta om att skatt skall utgå på ett underlag beräknat enligt sköns-
mässiga grunder.

20 §

I paragrafen anges att den skattskyldige kan ansöka om återbetalning av skatt som inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag. Paragrafen har justerats i enlighet med lagrådets förslag.

21 §

Beslut enligt denna lag överklagas hos kammarrätten.

22 §

Bestämmelsen anger vad som skall gälla vid överklagande genom en hänvisning till 8 kap. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. I paragrafen har i enlighet med vad lagrådet har föreslagit tagits in en bestämmelse om att med beskattningsår avses i denna lag det år under vilket ersättningen har betalats ut.

23 §

Av bestämmelsen framgår att beträffande anstånd, förseningsavgift, indrivning av skatt, utbetalares ansvar för verkställt skatteavdrag, straffbestämmelser, revision m.m., vite samt omprövning gäller UBL:s regler i tillämpliga delar. Med skattemyndighet avses därvid enligt denna lag riksskatteverket. Paragrafen har formulerats i enlighet med *lagrådets* förslag med de avvikelser som ansetts påkallade för det här aktuella lagförslaget.

24 §

I paragrafen anges att införsel enligt utsökningsbalken får äga rum.

Övergångsbestämmelser

Har utförligt kommenterats i den allmänna motiveringen, avsnitt 2.11.

5.2 Kommunalskattelagen

54 §

Ändringen är en följdändring med anledning av att BevL ersätts med lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

I lagrummet exemplifieras personalvårdsförmåner som är skattefria enligt 32 § 3 e mom. KL.

Bestämmelsen kompletteras på så sätt att även rabatter som anställd erhåller vid inköp av varor och tjänster från arbetsgivaren närstående företag blir skattefria i den mån det föreligger ett nära samband mellan de rabatterade varorna och tjänsterna och arbetsgivarens verksamhet.

Ett exempel där det föreligger ett nära samband är där olika företag tillverkar de komponenter som slutligen sammanfogas till en slutlig produkt. De anställda i de företag som tillverkar komponenterna får alltså enligt denna bestämmelse möjlighet att köpa den slutliga produkten till rabatterat pris utan att någon skattepliktigt förmån uppkommer. Några socialavgifter utgår naturligtvis inte heller på den skattefria förmånen.

Med närstående företag avses företag mellan vilka råder intressegemenskap. Därmed menas att företagen ingår i en koncern (moder- och dotterföretag) eller att företagen står under en i huvudsak gemensam ledning.

5.3 Övriga lagförslag

De i övriga lagar föreslagna ändringarna är i allt väsentligt följdändringar med anledning av att BevL ersätts med lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. samt förslaget i prop. 1990/91:107 om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige.

Den i lagrådsremissen föreslagna övergångsbestämmelsen till 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter saknar praktisk betydelse och har därför tagits bort.

Det bör anmärkas att sistnämnda paragraf föreslås ändrad också i prop. 1990/91:141 om rehabilitering och rehabiliteringsersättning m.m. I förhållande till lagrådsremissens förslag har den förändringen gjorts att i förtydligande syfte i 1 § 1 mom. lagen om sjömansskatt angetts att ersättningar som omfattas av lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister är undantagna från sjömansskatt. Vidare har föreslagits en ändring i 27 § 2 mom. UBL som innebär att särskild inkomstskatt som betalats för tid under vilken den skattskyldige varit bosatt eller stadigvarande vistats här skall gottskrivas honom vid debitering av slutlig skatt.

6 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl.,
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
4. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
5. lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen,
6. lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617),
7. lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna sammankomster,

8. lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistsättning m.m.,

Prop.
1990/91:159

9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter samt

Bilaga 1

10. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt.

7 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med hemställan.

Remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av Stiftelsen Svenska institutet, riksförsäkringsverket (socialavgifter), riksskatteverket efter hörande av länsskattemyndigheterna i Stockholms, Östergötlands, Kalmar, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Örebro, Kopparbergs och Jämtlands län, statens kulturråd, kammarrätten i Jönköping, länsrätten i Örebro län, Kungl. Teatern AB (Operan), som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Stiftelsen Svenska Rikskonserter, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Stiftelsen Drottningholms teatermuseum, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Sveriges Radio AB, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Musikaliska akademiens styrelse, Svenska Kommunförbundet, Sveriges Redareförening, Cirkusakademien, Ema-Telstar AB, Folkets Husföreningarnas riksorganisation, Folkparkernas Centralorganisation, Göteborgs Musikteater AB (Stora Teatern), som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Göteborgs Konsert AB, Konsertbolaget AB, Musik-etablissemangets Förening (MEF), Stiftelsen Gävleborgs symfoniorkester, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Stiftelsen Malmö Symfoniorkester, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Stiftelsen Symfoniorkestern Norrköping, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Stockholms Konserthusstiftelse, som förutom eget yttrande hänvisat till yttrande av Teatrarnas Riksförbund, Svenska Konsertbyrå AB, Svenska Musikerförbundet, Svenska Teaterförbundet, Svensk Konserdirektion AB, Teatrarnas Riksförbund och Sveriges Riksidrottsförbund, som bilagt och hänvisat till yttrande av Svenska Friidrottsförbundet, Svenska Ridsportens Centralförbund, Svenska Squashförbundet, Svenska Badmintonförbundet, Stockholm Open, Svenska Bowlingförbundet, Svenska Fotbollsförbundet, Svenska Handbollsförbundet, Svenska Ishockeyförbundet och Sveriges Militära Idrottsförbund.

Svenska Friidrottsförbundet har bilagt yttrande från Stadionklubbarna och Wärnamo Sportklubb.

Härutöver har yttranden inkommit från Riksförbundet Sveriges Kammar-musikarrangörer, Svenska Musikfestivaler, Stockholms drätsel-nämnd, som åberopat tjänstememorial från kammarkontoret och Kontaktnätet (riksor-gansiation för en icke-kommersiell kultur).

1 Förslag till

Lag om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och uppbördslagen (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

3 § I denna lag förstås med

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller utländsk artist eller idrottsman,

arrangör: den som i Sverige eller på svenskt fartyg anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet,

svenskt fartyg: sådant svenskt eller därmed likställt handelsfartyg som avses i 1 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

4 § Riksskatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag.

5 § Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Skattskyldighet

6 § Skattskyldig är fysiska personer som inte är bosatta eller stadigvarande vistas i Sverige och juridiska personer som inte är hemmahörande i Sverige och som uppburit enligt denna lag skattepliktig inkomst.

Skattskyldighet föreligger inte om inkomsten är undantagen från beskattning på grund av överenskommelse eller beslut som avses i 72 § kommunalskattelagen (1928:370).

Skattepliktig inkomst

7 § Skattepliktig inkomst enligt denna lag är sådan inkomst som anges i 8 § och som uppburits från Sverige av artistisk eller idrottslig verksamhet som bedrivs här eller på svenskt fartyg, med undantag för

1. ersättning som utbetalas av fysisk person eller dödsbo och som avser framträdande vid en privat tillställning,

2. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,

3. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige, samt

4. inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift.

Vid tillämpning av första stycket 4 skall ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

8 § Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är vad som erhålls i kontant ersättning eller annat vederlag. Som skattepliktig inkomst räknas dock inte vederlag i form av nödvändig resa eller transport och inte heller förmån av kost och logi i samband med den artistiska eller idrottliga verksamheten.

Som skattepliktig inkomst räknas inte heller ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag om det sammanlagda värdet från en utgivare under en redovisningsperiod uppgår till högst 0,03 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, avrundat till närmaste hundratal kronor.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning som arrangören uppbär.

9 § Ansvarig för skatt som skall betalas enligt bestämmelserna i denna lag är den som är redovisningsskyldig enligt 13 §.

Beskattningsbar inkomst

10 § Beskattningsbar inkomst är den skattepliktiga inkomsten.

Skattesats

11 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av den beskattningsbara inkomsten.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

Skatteavdrag m.m.

12 § Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör sådan skattepliktig inkomst som avses i 8 §, skall göra skatteavdrag för särskild inkomstskatt som mottagaren är skyldig att betala.

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras från ersättningen ansvarar utbetalaren för mellanskillnaden.

13 § Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § redovisas och inbetalas till beskattningsmyndigheten senast den 18 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget eller för utländsk arrangör, senast den 18 i månaden efter den då tillställningen ägt rum.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär.

14 § Av redovisning enligt 13 § skall för artist, idrottsman och artistföretag framgå

1. utbetalarens namn, adress och person- eller organisationsnummer,

2. namn, adress och hemvistland för den artist, idrottsman eller det artistföretag som redovisningen gäller samt för fysisk person medborgarskap,

3. tid och plats för den verksamhet för vilken ersättning har utgått samt verksamhetens art,

4. tidpunkt för utbetalning av ersättning,

5. beskattningsbar inkomst,

6. den särskilda inkomstskattens belopp.

Av redovisning enligt 13 § skall för arrangör framgå

1. arrangörens namn, adress och hemvistland samt för fysisk person medborgarskap,

2. tid och plats för de tillställningar som redovisningen avser,

3. beskattningsbar inkomst och

4. den särskilda inkomstskattens belopp.

15 § Om en inkomst på grund av bestämmelsen i 6 § andra stycket inte är skattepliktig är utbetalaren ändå skyldig att lämna redovisning.

16 § Den som betalar ut ersättning skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren kvitto som utvisar beskattningsbar inkomst och att skatteavdrag gjorts. Om det utbetalda beloppet avser flera personer lämnas kvitto till var och en.

17 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är skattskyldig för inkomst av artistisk eller idrottslig verksamhet och den som utger ersättning för sådan verksamhet fullgör sina skyldigheter enligt denna lag.

Beskattningsmyndigheten granskar redovisningar och andra handlingar som rör särskild inkomstskatt och beslutar om betalningsskyldighet m.m.

I förekommande fall har beskattningsmyndigheten rätt att anmana utbetalare eller arrangör att lämna redovisning eller de andra uppgifter som behövs för beskattningen.

18 § Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 13 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp eller om det annars finns grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får beskattningsbeslutet fattas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas före utgången av det femte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats, har gått ut.

Återbetalning av skatt

19 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till restitution av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om restitution skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av femte kalenderåret efter det då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

Överklaganden m.m.

20 § Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 13 § och det allmänna ombudet får överklaga beskattningsmyndighetens beslut hos kamrarrätten.

21 § Vid överklagande gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 8 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Övrigt

22 § För skatt som tas ut enligt denna lag gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 49-53 §§, 54 § 3 mom., 57 a – 59 och 61 – 67 §§, 68 § 6 mom., 69 § 2 mom., 73, 77, 77 a, 78 – 95, 97-99 och 103 §§ uppbördslagen (1953:272). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 13 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla riksskatteverket.

23 § Införsel enligt 15 kap. utskökningsbalken får äga rum för skatt som tas ut enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Genom lagen upphävs lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m.m. Beträffande verksamhet som anordnas av samme arrangör under en sammanhängande tidsperiod och avser tid både före och efter lagens ikraftträdande skall – om den skattskyldige så yrkar – äldre bestämmelser äga tillämpning för verksamheten under hela perioden.

2 Förslag till Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 54 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

54 §¹

Från skattskyldighet frikallas:

a) medlem av konungahuset:

för av staten anvisat anslag;

b) i utlandet bosatt person:

för sådan inkomst, för vilken avgift enligt lagen om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erläggas eller beträffande vilken befrielse från sådan avgift skall åtnjutas jämlikt särskilt stadgande i samma lag;

b) i utlandet bosatt person:

för sådan inkomst, för vilken särskild inkomstskatt skall betalas enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl. eller vilken är undantagen från skatteplikt enligt 7 § 1 och 2 nämnda lag.

c) ägare av sådan fastighet som avses i 3 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152):

för inkomst av fastigheten i den mån ägarens inkomst härrör från sådan användning som gör att byggnad enligt 2 kap. 2 § fastighetstaxeringslagen skall indelas som specialbyggnad, dock ej kommunikationsbyggnad, distributionsbyggnad eller reningsanläggning;

d) ägare av sådan fastighet som avses i 3 kap. 3 § fastighetstaxeringslagen:

för inkomst av fastigheten i den mån ägarens inkomst härrör från sådan egendom och sådan användning som avses i nämnda lagrum;

f) här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands åtnjuter avlöning eller annan därmed jämförlig förmån på grund av annan anställning där än anställning ombord på svenskt fartyg eller svenskt, danskt eller norskt luftfartyg;

för inkomst av anställningen i den omfattning som anges i punkt 3 av anvisningarna.

Av 70 § framgår att personer som där avses är frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster.

(Se vidare anvisningarna)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om sådan inkomst för vilken avgift enligt lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erläggas eller beträffande vilken befrielse från sådan avgift skall medges enligt särskilt stadgande i samma lag.

¹ Senaste lydelse 1990:650.

3 Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 68 § 5 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

68 §

5 mom.² Vad i 3 och 4 mom. sägs äger motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återbekomma skatt har att erlægga sjömansskatt, särskild inkomstskatt, bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter eller kupongskatt.

5 mom. Vad i 3 och 4 mom. sägs äger motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återfå skatt har att betala sjömansskatt, särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt eller lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl. eller kupongskatt.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om bevillningsavgifter som skall uppbäras enligt bestämmelserna i lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

¹ Lagen omtryckt (1972:75). Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Nuvarande lydelse enligt lagrådsremiss den 7 februari 1991 om beskattning av inkomst av tjänst från Sverige m.m.

4 Förslag till Lag om ändring i lagen (1981:691)¹ om socialavgifter

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 4 §²

Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året inte uppgått till 1 000 kronor,

2. ersättning till arbetstagare som vid årets ingång fyllt 65 år,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen motsvarar sjukpenning eller föräldrapenning som arbetsgivare får uppbära enligt 3 kap. 16 § eller 4 kap. 18 § lagen (1962:381) om allmän försäkring,

4. *uppdra ersättning för vilken beviljningsavgift har erlagts enligt lagen (1908:128) om beviljningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.*

4. *ersättning för vilken skall betalas särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.,*

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som utförts i hans förvärvsverksamhet i de fall avdrag för ersättningen inte får göras vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagare haft att täcka med ersättningen,

7. ersättning för tjänstgöring i verkskydd enligt 47 § tredje stycket civilförsvarslagen (1960:74), i den mån ersättningen utgör eller motsvarar dagpenning,

8. ersättning för arbete som har utförts utomlands, till den del denna inte räknas som lön enligt 11 kap. 2 § första stycket lagen om allmän försäkring,

9. ersättning för skiljemannauppdrag i fall där parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet,

10. ersättning som på grund av bestämmelserna i 5 § lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige inte utgör skattepliktig intäkt,

11. ersättning som avses i 3 kap. 2 a § lagen om allmän försäkring,

12. intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370),

13. sådan ersättning som enligt 1 § första stycket 2-6 lagen (1990:659) om särskild löneskatt utgör underlag för nämnda skatt.

Bestämmelsen i första stycket 6 är tillämplig endast om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under utgiftsåret. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får fastställa schablon för beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet.

I fråga om inkomst från fåmansföretag och fåmansägt handelsbolag skall föreskrifterna i punkt 13 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas vid bestämmande av avgiftsunderlaget.

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

² Senaste lydelse 1990:1429.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om uppdragstersättning för vilken bevilningsavgifter har erlagts enligt lagen (1908:128 s. 1) om bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

5 Förslag till

Lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 1 § bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av tull, annan skatt eller avgift enligt lagen (1908:128 s 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953:272), taxeringslagen (1990:324), lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1968:430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970:624), vägtrafikskattelagen (1973:601), tullagen (1973:670), lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, tullagen (1987:1065) och vägtrafikskattelagen (1988:327).

Denna lag är tillämplig vid revision eller annan granskning för fastställande av tull, annan skatt eller avgift enligt lagen (1908:128 s 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, uppbördslagen (1953:272), taxeringslagen (1990:324), lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1968:430) om mervärdeskatt, kupongskattelagen (1970:624), vägtrafikskattelagen (1973:601), tullagen (1973:670), lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, tullagen (1987:1065), vägtrafikskattelagen (1988:327), *lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt och lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1990:366.

6 Förslag till Lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617)

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 21 § allmänna ordningsstadgan (1956:617) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §¹

Barn under femton år må ej medverka vid offentlig cirkusföreställning, tivoli- och marknadsnöjen eller därmed jämförlig offentlig tillställning. Länsstyrelsen äger dock medgiva undantag, om deltagandet kan anses icke menligt inverka på barnets andliga eller fysiska hälsa.

Vid offentlig tillställning må ej förekomma hypnotiska eller därmed likartade experiment, med mindre socialstyrelsen funnit det kunna ske utan våda.

Om filmförelisning vid offentlig tillställning, tävling med fordon på väg, tävling eller uppvisning med luftfartyg *samt om tillställning, för vilken beviljningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter skall utgå*, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna stadga.

Om filmförelisning vid offentlig tillställning, tävling med fordon på väg, tävling eller uppvisning med luftfartyg, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna stadga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1982:344.

7 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna
sammankomster

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1956:618) om allmänna sammankomster skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Vid allmän sammankomst, som ej utgör led i undervisningen vid högre läroanstalt, må ej förekomma hypnotiska eller därmed likartade experiment, med mindre socialstyrelsen funnit det kunna ske utan våda.

Om biografföreställning och om allmän sammankomst, för vilken bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter skall utgå, gälla särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna lag.

Om biografföreställning gäller särskilda föreskrifter utöver bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1976:1005.

8 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa
fall från artistersättning m.m.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Bestämmelserna i 1 § gäller inte, om beviltningsavgift tas ut enligt lagen (1908:128 s. 1) om beviltningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter eller om befrielse från sådan avgift skall åtnjutas enligt bestämmelse i samma lag.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte, om skatt tas ut enligt lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.

Utgcs ersättning som avses i 1 § av fysisk person eller dödsbo, skall preliminär A-skatt betalas endast om ersättningen utgör omkostnad i rörelse.

Riksskatteverket får medge att preliminär A-skatt inte skall betalas för ersättning som tillkommer viss juridisk person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ersättning beträffande vilken avgift tas ut enligt bestämmelserna i lagen (1908:128 s. 1) om särskilda förmåner och rättigheter eller om befrielse från sådan avgift skall åtnjutas enligt bestämmelse i samma lag.

9 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid
återbetalning av skatter och avgifter

Prop.
1990/91:159
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1958:295) om sjömansskatt,
3. lagen (1968:430) om mervärdesskatt med undantag av 76 a §,
4. tullagen (1973:670), tullförordningen (1973:979), lagen (1973:981) om frihet från införselavgift, tullagen (1987:1065), lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m. eller lagen (1987:1066) om frihet från skatt eller avgift vid införsel,
5. lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar,

6. lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter eller lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

7. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på riksskatteverket, *eller*

8. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt.

7. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på riksskatteverket,

8. lagen (1974:992) om nedsättning av allmän energiskatt,

9. *lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt, eller*

10. *lagen (1991:000) om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.*

Vad som sagts i första stycket 7 gäller inte utbetalning enligt 27 § lagen (1957:262) om allmän energiskatt, 6 § lagen (1961:372) om bensinskatt och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

¹ Senaste lydelse 1987:1196.

Lagrådet

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1991-03-14

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

Närvarande: justitierådet Boret Palm, regeringsrådet Sigvard Berglöf, justitierådet Lars K Beckman.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 7 februari 1991 har regeringen på hemställan av statsrådet Erik Åsbrink beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om särskild inkomstskatt,
4. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
5. lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
6. lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624),
7. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt,
8. lag om ändring i lagen (1990:326) om skatteavdrag i vissa fall från folkpension m.m.,
9. lag om ändring i lagen (1990:327) om skatteavdrag från sjukpenning m.m.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av departementssekreteraren Kerstin Boström.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 14 februari 1991 har regeringen på hemställan av statsrådet Allan Larsson beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.,
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
4. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
5. lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen,
6. lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617),
7. lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna sammankomster,
8. lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artist-ersättning m.m.,
9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av departementsrådet Carl Gustav Fernlund och kammarrättsassessorerna Ulla Werkell.

Förslagen föranleder följande yttrande av *lagrådet*.

Inledning

Förevarande två lagrådsremisser (i fortsättningen kallade förslag I och förslag II) har föredragits i en följd inför lagrådet. Lagrådet har funnit dem ha ett sådant samband att de måste handläggas gemensamt. Detta yttrande omfattar därför båda remisserna.

I båda ärendena föreslår regeringen en ny beskattningsform för utomlands bosatta personer. I syfte att nå ett enkelt skattesystem har skatten, som kallas särskild inkomstskatt, i princip utformats som en definitiv källskatt på bruttoinkomsten.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

En väsentlig grupp i kretsen av skattskyldiga enligt förslag I är utflyttade svenska medborgare som uppbär pension och annan inkomst av tidigare verksamhet i Sverige. Förslaget omfattar emellertid också alla utomlands bosatta som tillfälligt kommer hit och uppbär inkomster av olika tjänster och uppdrag. Förslag II träffar också personer i denna senare kategori, nämligen om deras inkomster härrör från vad som enligt förslaget utgörs av artistisk eller idrottslig verksamhet. Enligt detta förslag "inkomstbeskattas" också vissa former av rörelse, nämligen tillhandahållande av artister eller idrottsmän för verksamhet i Sverige samt anordnande av artistiska eller idrottsliga tillställningar här.

Det är tydligt att båda lagarna kan bli samtidigt tillämpliga för en arbetsgivare som skall betala ersättning till personer med olika arbeten och uppgifter. Förhållandet har berörts i motiven till förslag II (se avsnitt 2.2 under rubriken "Artistbegreppet"). Likaså står det klart att en och samma person vid en tillfällig vistelse här kan bli underkastad båda systemen för skatteuttag. Ändå har systemen utformats helt olika, inte bara när det gäller skattesats utan också – såvitt lagrådet kan se utan några tvingande skäl – när det gäller både grundläggande regler och detaljerna i själva förfarandet. Såvitt gäller artistisk och idrottslig verksamhet skall beskattningen hanteras av riksskatteverket och speciella, från det vanliga beskattningsförfarandet skilda regler har utformats för bl.a. redovisning till myndigheten. För andra typer av arbeten eller uppdrag har däremot i förslag I förfarandet så långt möjligt inordnats i sedvanliga rutiner för beskattning såväl när det gäller val av myndigheter som arbetsgivarnas och inkomsttagarnas åligganden. Förslagen skiljer sig åt också bl.a. såtillvida att enligt förslag I det förutsätts att särskilt beslut fattas av en beskattningsmyndighet om den särskilda inkomstskatten. Vidare undantas i förslag II förmåner i form av kost, logi etc. från beskattning enligt regler som inte stämmer överens med den lösning som valts i förslag I. Lagförslagen har också språkligt och redaktionellt i övrigt utformats på helt olika sätt.

Komplikationer av denna karaktär kan i och för sig uppstå också med dagens system, där beskattningsreglerna avseende artistisk verksamhet i 1908 års lag om bevilningsavgifter skiljer sig avsevärt från annars tillämpliga skatteregler. Tillämpningsproblem av denna art kan emellertid inte godtas vid en ny lagstiftning annat än om de kan väntas uppstå bara i undantagsfall. Enligt lagrådets mening torde det emellertid tvärtom vara så att vid artist- och idrottsframträdanden den typiska situationen är att scenarbetare, funktionärer av olika slag och andra personer som inte är artister eller idrottsmän medverkar. I sådana fall kan bl.a. en högre skattesats bli tillämplig för de lägre avlönade. Tänkbara exempel på fall där problemen kan uppkomma beträffande en och samma person som besöker Sverige kan vara att någon ägnar sig åt både undervisning och framträdanden inför publik eller att en representant för idrotten dels arbetar som tränare och dels uppbär ersättning när han själv deltar i tävlingar. I motiven till förslag II har andra situationer

antytts där gränsdragningsproblem eller en given uppdelning mellan de två beskattningssystemen kan bli aktuella.

Lagrådet anser alltså att de två lagarna måste samordnas. Ett av de valda beskattningssystemen får då väljas. Lagrådet har undersökt hur en gemensam lag skulle kunna utformas och fogar till detta yttrande ett utkast som har upprättats (se Bilaga). Utkastet kan inte tolkas som ett bestämt ställningstagande till vilket system som bör väljas. Inte heller den närmare utformningen skall betraktas som ett förslag av lagrådet utan enbart som ett underlag för fortsatta överväganden.

Ett alternativ till en gemensam lag är att ge de båda lagarna en så långt möjligt enhetlig utformning. Det har inte angetts i någon av remisserna varför en uppdelning har skett. Förutom att artistverksamheten f.n. särbehandlas kan det givetvis anföras att skattesubjekten i de två lagarna är av olika karaktär. Detta förefaller emellertid lagrådet snarast böra leda till en uppdelning så att personer som uppbär inkomster från arbeten och uppdrag vid tillfällig vistelse i Sverige, inklusive artister och idrottsmän, särbehandlas i förhållande till de i utlandet stationära, som uppbär pension eller andra förlöpande inkomster på grund av tidigare anställningar här eller statliga eller kommunala uppgifter utomlands. Vid en sådan uppdelning borde man kunna uppnå en större överensstämmelse i beskattningen av alla inkomster som härrör från olika slag av tillfällig verksamhet här. De mer komplicerade regler som behövs för den sistnämnda kategorin kan då för de tillfälliga inkomsttagarna ersättas av enklare regler (jfr t.ex. reglerna om skattepliktig inkomst i 4 § i förslag I och 8 § i förslag II).

I det följande redovisas vissa synpunkter på olika bestämmelser i de två remitterade lagförslagen angående särskild inkomstskatt, vilka synpunkter har påverkat utformningen av det av lagrådet utarbetade utkastet till gemensam lag.

Förslaget till lag om särskild inkomstskatt (förslag I)

2 §

Begreppen arbetsgivare och arbetstagare används i lagförslaget på ett sätt motsvarande det som gäller för uppbördslagen enligt 39 § 1 mom. i den lagen. Detta framgår av 10 § i förslaget. Denna grundläggande bestämning hör bättre hemma i ett andra stycke i 2 §. De särskilda beteckningarna kan emellertid avvaras, om i stället orden utbetalare och mottagare av skattepliktig inkomst används på samma sätt som i förslag II.

3–6 §§

3 § innehåller vissa regler om skattskyldighet och vidare bestämmelser om vem som skall vara ansvarig för den särskilda inkomstskatten. I 4 § anges de skattepliktiga inkomsterna. De två följande paragraferna har som gemensam rubrik "Begränsning av skattskyldigheten". Enligt 5 § är svenska diplomater i utlandstjänst och deras familjer frikallade från skattskyldighet enligt lagen. 6 § innehåller en uppräkningslista av inte skattepliktiga inkomster.

Enligt lagrådets mening bör under rubriken "Skattskyldighet" samlas alla regler om skattskyldighet.

Undantaget i första stycket rörande de s.k. dubbelbeskattningsavtalen bör tas upp bland undantagen från vad som annars utgör skattepliktig inkomst. Bestämmelsen i 3 § andra stycket i förslaget om vem som är ansvarig för att skatten betalas in hör inte heller samman med skattskyldigheten utan bör brytas ut till en särskild bestämmelse.

Arbetsgivarens ansvar har i det remitterade förslaget gjorts absolut. Lagrådet ifrågasätter om inte omständigheterna kan vara sådana att en eftergift från betalningsansvaret är motiverad. Arbetsgivaren kan ha haft skälig anledning att underlåta avdrag för särskild inkomstskatt. Har det till exempel av misstag eller på grund av felaktiga upplysningar utfärdats en skattsedel avseende preliminär A-skatt och har arbetsgivaren innehållit ett belopp för skatten enligt tabell, bör han normalt inte anses ansvarig för ytterligare skatt, om det senare visar sig att skatt hade bort innehållas enligt reglerna i den föreslagna lagen och den skatten skulle vara högre.

Bestämmelserna om betalningsansvaret och möjligheten till eftergift kan lämpligen få den särskilda rubriken "Betalningsskyldighet".

Den uppräknin som finns i 6 § i det remitterade förslaget innefattar undantag från de i 4 § angivna skattepliktiga inkomsterna. Den inledande raden i 6 § bör därför lyda: "Från skatteplikt enligt denna lag undantas:". De båda paragraferna bör följa på varandra under den gemensamma rubriken "Skattepliktig inkomst". Rubriken närmast före 5 § i förslaget skall då utgå.

I fråga om undantaget för resekostnader m.m. i 6 § hänvisar lagrådet till sitt yttrande vid 8 § förslaget till lag om särskild inkomstskatt för artister m.fl.

7 och 8 §§

Det sägs i 7 § att den beskattningsbara inkomsten skall vara den skattepliktiga inkomsten. I 8 § anges att den särskilda inkomstskatten skall utgå med 25 procent av den beskattningsbara inkomsten.

Den särskilda inkomstskatten skall enligt förslaget inbetalas varje månad, i regel av en arbetsgivare i den mening den termen har i lagen. Det kan alltså förekomma att flera arbetsgivare betalar in skatt för samma period. Den erlagda skatten är en definitiv källskatt och det medges enligt förslaget inte något grundavdrag eller kostnadsavdrag från den skattepliktiga inkomsten.

Enligt lagrådets mening föreligger det inte någon anledning att fastställa en beskattningsbar inkomst. Ett sådant begrepp kan uppfattas avse inkomst för en normal skatteperiod. Vidare kan begreppet ge intryck av att fråga är om den totala skattepliktiga inkomsten för avsedd period från samtliga arbetsgivare. Slutligen kan det ge intryck av att ett nettobelopp skall räknas fram.

Med hänsyn till det anförda anser lagrådet att föreslagna 7 § jämte rubriken före det lagrummet bör utgå.

Om den föreslagna skattesatsen, 25 procent, förtjänar det att anmärkas att den inte i alla lägen framstår som låg. Enligt en skattetabell, beräknad på en kommunal skattesats om 28 procent, ger som en följd av grundavdraget den sedvanliga beskattningen en lägre skatt vid en tvåveckorslön om högst ca 5 800 kronor, dvs. en månadslön om högst ca 12 500 kronor.

Enligt huvudregeln i den föreslagna paragrafen skall beslut om särskild inkomstskatt meddelas av skattemyndigheten i Stockholms län. Har någon under tillfällig vistelse här inkomst för arbete som utförs här, skall beslut i stället meddelas av skattemyndigheten i det län där arbetsgivaren är registrerad eller, om arbetsgivaren inte är registrerad, i det län där han är bosatt. Det sägs i motiven att såväl arbetsgivare som arbetstagare kan ansöka om beslut men det framgår inte om avsikten är att ett beslut alltid måste meddelas i frågan huruvida särskild inkomstskatt enligt lagen skall utgå eller inte. Bl.a. innehållet i 11 § tyder emellertid på att detta är tanken. Har någon ansökan inte gjorts innan utbetalning av den skattepliktiga ersättningen skett och har skattemyndigheten inte på eget initiativ beslutat detsförinnan, bör arbetsgivaren – p.g.a. bestämmelserna i 40 § 1 mom. uppbördslagen – ha innehållit ett belopp motsvarande preliminär A-skatt enligt vanlig skattetabell. Efter som det därmed normalt finns medel för skatten fyller ett beslut även i efterhand en funktion.

Det framgår inte av remissprotokollet eller lagförslaget om skattemyndighetens beslut skall avse den konkreta utbetalningen eller om beslutet kan meddelas att gälla tills vidare i fråga om exempelvis pensionsutbetalningar till en viss pensionär. Det senare alternativet, som förefaller praktiskt, möjliggörs om lagrådets förslag godtas, att eventuellt meddelande om skatteavdrag för kvarsatt inte behöver tas in i beslutet (se vid 10 §).

10 §

Första stycket skall ändras om lagrådets förslag vid 2 § följs. Beteckningen "lön", som föreslås här för alla typer av inkomster enligt lagen, är missvisande för en del inkomstslag och kan i de paragrafer där den använts lätt ersättas med andra uttryck.

Enligt 14 § i förslaget svarar arbetstagaren själv för skatten, när han saknar arbetsgivare här i landet. I 10 § första stycket har emellertid inte gjorts något undantag för arbetsgivare i utlandet när det gäller skyldigheten att göra skatteavdrag. Detta måste uttryckligen ske.

Det sägs i tredje stycket att arbetsgivaren skall svara för mellanskillnaden, om skatten – på grund av utgivna förmåner – är så stor att den kontanta utbetalningen inte förslår till fullt skatteavdrag. Detta följer emellertid redan av 3 § andra stycket. För att uppbördsreglerna skall fungera är det däremot lämpligt att ange att arbetsgivaren svarar för betalning av mellanskillnaden så som om skatteavdrag gjorts.

Enligt fjärde stycket av förslaget skall arbetsgivare vid betalning av "lön" som är skattepliktig enligt lagen göra skatteavdrag också för kvarsatt "om skattemyndigheten meddelat beslut om detta". I specialmotiveringen sägs detta innebära att arbetsgivarens skyldighet till kvarsatte avdrag inträder om beslut i fråga om avdraget meddelats "i beslutet om särskild inkomstskatt". Är avsikten denna måste lagtexten ändras. Villkoret förefaller emellertid inte praktiskt lämpligt. Arbetsgivarens åliggande i detta avseende är motiverat så snart han innan någon utbetalning skett får meddelande om skattemyndighetens beslut angående avdrag för kvarsatt. Lagtexten enligt

förslaget bör därför ändras endast så att det – med hänsyn till att arbetsgivaren enligt lagen är ansvarig för skatten – framgår klart att meddelande om skatteavdraget skall ha kommit honom tillhanda före betalningen.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

11 §

Enligt första stycket i paragrafen skall en arbetstagare, som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt, överlämna beslut om sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter det att han mottagit det. Fullgör inte arbetstagaren sin skyldighet enligt första stycket, skall enligt andra stycket skatteavdrag göras i enlighet med vad som sägs i 40 § 1 mom. andra–fjärde styckena uppbördslagen, dvs. förhöjt avdrag för sedvanlig preliminärskatt skall göras.

Enligt 40 § 3 mom. uppbördslagen tillämpas inte de bestämmelser om skatteavdrag som gäller när skattsedel inte lämnats, om arbetsgivaren erhållit besked av skattemyndigheten beträffande vederbörligt skatteavdrag från arbetstagarens lön. I sådant fall skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt det erhållna beskedet. Motsvarande bör gälla här.

I 40 § 2 mom. uppbördslagen finns bestämmelser om skyldighet för arbetsgivaren att göra ett schabloniserat avdrag för kvarstående skatt, om inte arbetstagaren visar att han inte är skyldig att erlägga kvarstående skatt. Förevarande paragraf behandlar fallet att arbetsgivaren inte känner till att arbetstagaren skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt. Det är därför naturligt att angivna bestämmelser om skyldighet att göra avdrag för kvarstående skatt görs tillämpliga här.

Det bör anmärkas att den omständigheten att skatteavdrag görs för preliminärskatt inte innebär en övergång till vanlig beskattning.

17 §

Enligt förslaget får skattemyndigheten, om det föreligger en s.k. uppbördsöverenskommelse, under vissa förutsättningar besluta att skatteavdrag inte skall göras. Bestämmelsen, som motsvarar 44 a § uppbördslagen, kompletteras av bestämmelserna i 69 a § uppbördslagen, som på grund av en hänvisning i 23 § i det remitterade förslaget gäller även här. Hänvisningen till 69 a § uppbördslagen bör enligt lagrådets mening göras i förevarande paragraf. Härvid bör första stycket i 69 a § skrivas ut och anknytas till beslut enligt förevarande lag.

18–20 §§

I dessa paragrafer har tagits upp de bestämmelser som avses gälla i fråga om uppbörd av skatt enligt lagen. Ett sista datum för inbetalning anges för arbetsgivare i 18 § och för arbetstagare utan svensk arbetsgivare (jfr 14 § i det remitterade förslaget) i 20 § första meningen. Vidare hänvisas – såvitt gäller arbetsgivare i 19 § och såvitt avser arbetstagare i 20 § andra meningen – till 52–54 §§ och 55 § 2 mom. uppbördslagen.

52 § uppbördslagen innehåller regler om hur inbetalning skall göras och när den skall tillgodosäkras betalaren vid girering. Det anges också att inbetalningen skall vara kostnadsfri. Reglerna kan utan svårighet tillämpas för såväl arbetsgivare som arbetstagare. Bestämmelserna i 53 och 54 §§ är där-

emot, fränsett att de rör skatter av andra slag, avfattade så att det inte är lätt att se hur de skall tolkas när det gäller en betalningsskyldig arbetstagare. 55 § 2 mom. kan överhuvudtaget inte vara aktuell annat än för en arbetsgivare.

Även om betalningsskyldighet för arbetstagare enligt 14 § är ett ovanligt fall, måste det krävas att lagtexten är sådan att personer utan specialkunskap om det svenska skattesystemet skall kunna förstå dem. Enligt lagrådets mening bör det för dessa fall kunna föreskrivas en särskild, enkel rutin.

När det gäller såväl den som betalar ut ett skattepliktigt belopp som mottagaren bör särskilda, anpassade föreskrifter om innehåll i uppbördsdeklaration och annan redovisning kunna meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

I förslag II har en redovisningsskyldighet gentemot beskattningsmyndigheten föreskrivits inte bara efter det skatteavdrag gjorts utan också när arbetsgivaren underlåter avdrag för att han anser att ett dubbelbeskattningsavtal befriar från skatt. Motivet för denna föreskrift, att ett sådant ställningstagande bör kunna överprövas av myndigheten, torde gälla också fall som omfattas av förslag I.

22 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om restitution av skatt. På grund av en hänvisning i 23 § i det remitterade förslaget gäller bestämmelserna om restitution i 68 § 6 mom. och 69 § 2 mom. uppbördslagen även här. Hänvisningen till dessa bestämmelser i uppbördslagen bör enligt lagrådets mening göras i förevarande paragraf. Hänvisningen bör utformas så att det klart framgår att ränta skall utgå vid återbetalning av särskild inkomstskatt.

23 §

I paragrafen hänvisas till ett stort antal paragrafer i uppbördslagen. Enligt vad lagrådet föreslagit vid 17 respektive 22 § bör hänvisningen här inte avse 68 § 6 mom., 69 § 2 mom. eller 69 a § uppbördslagen. Hänvisningen bör inte heller omfatta paragrafer som har upphävts (70, 71, 72 a och 82 §§). Enligt 50 § uppbördslagen meddelas beslut om anstånd av den skattemyndighet som har utfärdat skattsedel på den skatt som anståndet avser. Den bestämmelsen kan inte tillämpas här och bör ersättas av en bestämmelse om att anståndsbeslut meddelas av den skattemyndighet som meddelat beslut om särskild inkomstskatt. I övrigt behövs av 50 § endast en motsvarighet till bestämmelsen i tredje stycket om att beslut om anstånd skyndsamt skall meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne. 64 §, som medtagits i uppräknningen i förslag II, bör tas med också här.

Uppräkningen av paragrafer kan lämpligen kompletteras med de rubriker under vilka paragraferna hör i uppbördslagen.

*Förslaget till lag om särskild inkomstskatt för utländska artister m.fl.
(förslag II)*

3 §

Paragrafen innehåller enligt det remitterade förslaget de särskilda definitioner som funnits behövliga. Med artist avses den som utövar artistisk verk-

samhet och med idrottsman den som utövar idrottslig verksamhet. Artistisk verksamhet har fått en särskild definition men däremot inte idrottslig verksamhet. Lagrådet anser att lagtexten bör återge uttalandet i motiven (avsnitt 2.2) att med idrottslig verksamhet avses framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagning.

I det remitterade förslaget definieras "svenskt fartyg" som sådant svenskt eller därmed likställt handelsfartyg som avses i 1 § lagen (1958:295) om sjömansskatt. Enligt punkt 1 av anvisningarna till nämnda paragraf i lagen om sjömansskatt likställs med anställning på svenskt handelsfartyg anställning på utländskt handelsfartyg som svensk redare förhyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos denne eller någon av honom anlitad arbetsgivare. Definitionen på svenskt fartyg i förevarande paragraf bör ges följande lydelse: "sådant svenskt handelsfartyg som avses i 1 § lagen (1958:295) om sjömansskatt eller sådant utländskt handelsfartyg som avses i punkt 1 av anvisningarna till nämnda paragraf."

6 §

Bestämmelsen i andra stycket rörande s.k. dubbelbeskattningsavtal synes inte ha samband med skattskyldighet utan bör tas upp som ett undantag från vad som utgör skattepliktig inkomst.

7 §

Enligt paragrafen skall bl.a. en artist under tid då han inte är bosatt eller stadigvarande vistas här beskattas för inkomst av artistisk verksamhet om inkomsten uppburits från Sverige och verksamheten bedrivits här eller på svenskt fartyg. Det påpekas i den allmänna motiveringen, avsnitt 2.3, under rubriken "Inkomsten skall ha uppburits från Sverige" att med uttrycket "uppburits från Sverige" skall avses även ersättning som utländsk arrangör utger till bl.a. utländsk artist för artistisk verksamhet här i riket. Samtidigt avses uttrycket innebära att ersättning från ett utländskt artistföretag till en utländsk artist som uppträtt i Sverige inte skall beskattas hos artisten utan bara hos artistföretaget. Lagtexten är enligt lagrådets mening alltför otydlig i dessa avseenden.

I första stycket första punkten i det remitterade förslaget undantas från skatteplikt ersättning som utbetalas av en fysisk person eller dödsbo och som avser framträdande vid en privat tillställning. Som skäl för detta undantag anges i remissprotokollet (se avsnitt 2.4) kontrollaspekten och svårigheten för privatpersoner att tillämpa de särskilda skattereglerna. Resultatet av det föreslagna undantaget kan emellertid bli att den föreslagna lagen i förslag I i stället skall tillämpas. Det är alltså angeläget att det i 6 § fjärde punkten sistnämnda lag föreslagna undantaget – som avser 1908 års bevillningslag och som inte föreslagits ändrat i förslag II – utformas så att det omfattar de undantag från skatteplikt som görs i förslag II.

I första stycket fjärde punkten undantas inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift. Sistnämnda uttryck bör anknytas närmare till formuleringen i punkt tre av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen och ges följande lydelse: "4. inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar."

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

I paragrafen föreslås vissa undantag från skatteplikten när det gäller resa m.m. De föreslagna bestämmelserna överensstämmer inte med motsvarande undantag i 6 § förslaget till lag om särskild inkomstskatt. Det framstår som särskilt angeläget att dessa undantagsbestämmelser ges en enhetlig utformning. Härvid bör utgångspunkten vara att det tydligt framgår av lagtexten och inte bara av motivuttalandena att, förutom direkt utgivna förmåner, också styrkta kostnader undantas.

9 §

I fråga om möjlighet till eftergift av en utbetalares ansvar för betalning av mottagarens skatt hänvisas till vad lagrådet anfört vid 3–6 §§ i förslag I.

Se beträffande betalningsansvaret också vad lagrådet anför i anslutning till 12 §.

10 och 11 §§

Det sägs i 10 § att den beskattningsbara inkomsten skall vara den skattepliktiga inkomsten. I 11 § anges att den särskilda inkomstskatten skall tas ut med 15 procent av den beskattningsbara inkomsten. Lagrådet hänvisar till vad som ovan anförts angående 7 och 8 §§ förslaget till lag om särskild inkomstskatt.

Skattesatsen 15 procent, som valts för att systemet i princip inte medger avdrag för omkostnader, måste trots den låga nivån i vissa fall kunna leda till en hög beskattning om man jämför med den "normala" beskattningen i Sverige. Till förhållandet att de icke avdragsgilla kostnaderna i vissa företag kan uppgå till en stor andel av intäkterna kommer att den del som slutligen utgår i ersättning till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget innebär en dubbel beskattning av beloppet (jfr vid 7 §).

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet att göra skatteavdrag. Lagrådet hänvisar i tillämpliga delar till vad som ovan anförts angående 10 § förslaget till lag om särskild inkomstskatt. Av vad som anförts där framgår bl.a. att i 14 § av det förslaget gjorts ett undantag för "arbetsgivarens" ansvar för betalning av "arbetstagarens" skatt, nämligen för det fall arbetsgivaren inte finns här i landet. I förevarande förslag förutsätts däremot att, när arrangören av en artistisk eller idrottslig tillställning är hemmahörande i utlandet, arrangören ändå skall vara den betalningsansvarige för artistens, idrottsmannens eller artistföretagets skatt. Arrangören har därmed att verkställa skatteavdrag och följa alla de regler angående uppbörd m.m. i uppbördslagen som hänvisas till i 22 §. Lagrådet finner att detta, även om efterlevnaden underlättas genom blanketter och anvisningar, inte är en rimlig reglering.

13 §

I paragrafen anges när särskild inkomstskatt skall redovisas. Enligt andra stycket i det remitterade förslaget lämnas i de fall en betalningsmottagare är

företrädare för en grupp av artister utan att vara ett artistföretag uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen. Det kan påpekas att bestämmelsen endast avser artister och inte idrottsmän. Enligt lagrådets mening är den föreslagna bestämmelsen emellertid närmast ägnad att skapa oreda, eftersom en betalningsmottagare bör vara antingen ombud för artisterna eller också ett artistföretag som tillhandahåller artisterna. Lagrådet anser därför att bestämmelsen bör utgå.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

14 §

Med hänvisning till vad lagrådet anfört vid 18–20 §§ i förslag I förordar lagrådet att detaljföreskrifterna i denna paragraf ges i form av tillämpningsbestämmelser.

Jfr också vad som anförts om beskattningsbar inkomst under 10 och 11 §§.

17 §

Föreskrifterna i andra och tredje styckena är av den karaktären att de lämpligast meddelas som tillämpningsbestämmelser.

19 §

Tidsfristen för ansökan om restitution måste överensstämja med fristen i 22 § i förslag I.

20–22 §§

Med den ordning beträffande beskattningsmyndighet som valts i detta förslag har lagrådet inte någon anledning till erinran mot bestämmelserna frånsett ett par påpekanden.

I 21 § anges att vid överklagande bestämmelserna i 8 kap. lagen om punkt-skatter och prisregleringsavgifter (förfarandelagen) skall gälla i tillämpliga delar. Lagrådet anmärker att uttrycket beskattningsår som används i 8 kap. 2 § förfarandelagen inte är tillämpligt när det gäller den särskilda inkomstskatten.

Enligt 22 § skall i ett flertal avseenden bestämmelserna i uppbördslagen i tillämpliga delar gälla för den i förslaget angivna skatten. Hänvisningen till bestämmelserna i 96–103 §§ uppbördslagen är emellertid felaktig såtillvida att 98 § bör utgå.

Övriga lagförslag i förslag I och II

Lagrrådet har med hänsyn till sin principiella inställning inte funnit det påkallat att lämna synpunkter på de remitterade förslagen.

Lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta personer m.fl.

Jfr i förslag I och II:

Inledande bestämmelser

I: 1 §

II: 1 §

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

I: 2 §

II: 2 §

2 § Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och uppbördslagen (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

I: –

II: 3 §

3 § I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottslig verksamhet: personligt framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagning,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller artist eller idrottsman,

arrangör: fysisk eller juridisk person som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet.

svenskt fartyg: sådant svenskt handelsfartyg som avses i

1 § lagen (1958:295) om sjömansskatt eller sådant utländskt handelsfartyg som avses i punkt 1 av anvisningarna till nämnda paragraf.

I: 3 §

II: 6 §

4 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och uppbär enligt 7–11 §§ skattepliktig inkomst.

Skattskyldighet föreligger också för juridiska personer som är hemmahörande i utlandet och uppbär enligt 8, 10 och 11 §§ skattepliktig inkomst av artistisk eller idrottslig verksamhet.

I: 5 §

II: —

5 § Skattskyldighet föreligger inte för en artist eller idrottsman, om han uppbär inkomsten från ett artistföretag som är hemmahörande i utlandet.

Sådana personer som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928:370) är inte skattskyldiga enligt denna lag.

Betalningsskyldighet

I: 3 §

II: 9 §

6 § Ansvarig för betalningen av särskild inkomstskatt är den som enligt 14 § har att göra skatteavdrag. Är denne hemmahörande i utlandet svarar den skattskyldige själv för betalningen på samma sätt som gäller för arrangör i fall som avses i 8 § sista stycket.

Betalningsskyldigheten för den som har att betala annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om särskilda skäl föreligger.

Skattepliktig inkomst

I: 4 §

II: —

7 § Skattepliktig inkomst enligt denna lag är:

1. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten eller svensk kommun;

2. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten eller svensk kommun, i den mån inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket;

3. arvode och liknande ersättning som uppburits av någon i egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktieföretag eller annan svensk juridisk person, oavsett var verksamheten utövats;

4. pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring till den del beloppet överstiger uppburen folkpension och pensionstillskott som uppburits enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott eller, för den som uppburit folkpension i form av förtidspension, till den del beloppet överstiger uppburen folkpension och 52 procent av pensionstillskott som uppburits enligt 2 a § sistnämnda lag, eller, om folkpension enligt bestämmelserna i 17 kap. 2 § lagen om allmän försäkring samordnats med yrkesskadelivränta eller annan i

nämnda lagrum angiven livränta, till den del beloppet överstiger den pension som skulle ha utgått om sådan samordning inte skett, och för annan ersättning enligt lagen om allmän försäkring;

5. pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten eller svensk kommun;

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedriven försäkringsrörelse;

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår från Sverige på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats här;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring och lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare samt enligt annan lag eller författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän;

9. dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd;

10. timstudiestöd och inkomstbidrag enligt studiestödslagen (1973:349);

11. annan härifrån uppburen, genom verksamhet här i riket förvärvad inkomst av tjänst;

12. återfört avdrag för egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, restituerade, avkortade eller avskrivna egenavgifter i den mån avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 46 § 2 mom. första stycket 3 kommunalskattelagen (1928:370) och som satts ned genom ändrad debitering i den mån avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet.

Som folkpension behandlas även tilläggspension i den mån den enligt lagen om pensionstillskott föranlett avräkning av pensionstillskott. Däremot räknas inte barnpension eller vårdbidrag som folkpension.

Verksamhet på grund av anställning i svenskt företag anses utövad här i riket även om tjänsteinnehavaren i och för sin tjänst måste göra tillfälliga besök utomlands eller under längre tid uppehålla sig där under kringresande (t.ex. handelsresande).

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är dock endast sådan inkomst som är skattepliktig inkomst enligt kommunalskattelagen.

I: –

II: 8 §

8 § Såvitt gäller artistisk och idrottslig verksamhet gäller följande i stället för bestämmelserna i 7 §.

Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är kontant ersättning eller annat vederlag för artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige eller på svenskt fartyg.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäk-

ter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning som arrangören uppbär.

I: 6 §

II: –

9 § Från skatteplikt enligt 7 § undantas utomlands bosatta personer för:

1. avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten eller svensk kommun, om

a) mottagaren av inkomsten vistas här i riket, under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare, som inte har hemvist här i riket eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe, som arbetsgivaren här i riket har

2. avlöning eller därmed jämförlig förmån eller pension, som utgått på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, om mottagaren är medborgare i anställningslandet och anställd av svensk utlandsmyndighet eller utomlands för fältprojekt för bilateral biståndsverksamhet (lokalanställd).

I: –

II: 7 §

10 § Från skatteplikt enligt 8 § undantas

1. ersättning som utbetalas av en fysisk person eller ett dödsbo och som avser framträdande vid en privat tillställning,

2. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,

3. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige,

4. inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar.

Vid tillämpning av första stycket 4 skall ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket.

I: 3 och 6 §§

II: 6 och 8 §§

11 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas

1. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av överenskomelse eller beslut som avses i 72 § kommunalskattelagen (1928:370),

2. vederlag för nödvändig resa eller transport samt förmån av kost och logi i samband med inkomsternas förvärvande eller styrkta kostnader härför,

3. ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag, om det sammanlagda värdet från en utbetalare under en uppbörds månad uppgår till högst 0,03 basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, avrundat till närmaste hundratal kronor.

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

I: 8 §
II: 11 §

12 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av skattepliktig inkomst av artistisk eller idrottslig verksamhet och med 25 procent av annan enligt denna lag skattepliktig inkomst.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

*Beskattningsmyndighet m.m.*I: 9 §
II: 4 §

13 § Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av skattemyndigheten i Stockholms län, som också är beskattningsmyndighet utom i fall som sägs i andra stycket.

Beskattningsmyndighet för skattskyldig som vistas tillfälligt här i riket och uppbär inkomst av arbete som utförs här är skattemyndigheten i det län där den som betalar ut ersättningen är registrerad som arbetsgivare. Är arbetsgivaren inte registrerad men bosatt här är skattemyndigheten i det län där han är bosatt beskattningsmyndighet.

*Skatteavdrag m.m.*I: 10 §
II: 12 §

14 § Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt lagen, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt. Detta gäller inte, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § uppbördslagen (1953:272).

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden så som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt, att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra avdrag också för den kvarstående skatten, om han erhållit beslut av skattemyndigheten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § i tillämpliga delar.

I: 11 §

II: —

15 § Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det att han erhållit beslutet från skattemyndigheten överlämna det till den som har att göra avdraget.

Fullgörs inte skyldigheten enligt första stycket och är inte förhållandena sådana som sägs i 40 § 3 mom. uppbördslagen (1953:272), skall avdrag såsom för preliminär skatt och i förekommande fall kvarstående skatt göras i enlighet med vad som sägs i 40 § 1 mom. andra—fjärde styckena och 2 mom. samma lag. I övrigt gäller vad som sägs i tredje—femte samt sjunde styckena av anvisningarna till 40 § uppbördslagen.

I: 12 §

II: —

16 § Om det belopp som skall betalas ut inte är så stort att skatteavdrag kan göras för både särskild inkomstskatt och den kvarstående skatt som belöper på utbetalningstillfället skall det belopp som kan innehållas i första hand anses avse den särskilda inkomstskatten. I övrigt gäller 42 § uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar.

I: 13 §

II: 16 §

17 § I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag enligt 12 § gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 43 § 1 mom. första stycket första meningen uppbördslagen (1953:272).

I: 15 §

II: 17 §

18 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att de som är redovisningskyldiga enligt 20—22 §§ behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 14—17 §§.

I: 17 §

II: —

19 § Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna (s.k. uppbördsöverenskommelse), arbete här i riket, får skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har skattemyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund

Prop.

1990/91:159

Bilaga 3

av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där gottskrivas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 69 a § andra–femte styckena uppbörds-lagen (1953:272).

Prop.
1990/91:159
Bilaga 3

Uppbörd av skatt

I: 18–19 §§

II: 13–14 §§

20 § Den som enligt 14 § har att göra skatteavdrag skall betala den särskilda inkomstskatten senast den 18 i den uppbördsmånad som infaller närmast efter utgången av den månad då skatteavdraget gjordes. Om inbetalningen och uppgifter i samband därmed, om anstånd med betalningen samt om skyldighet att avge uppbördsdeklaration och påföljder av att skyldigheten underlåts gäller 52–54 §§ uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock besluta om avvikelser från bestämmelserna om inbetalningssätt och om uppbördsdeklarationens innehåll.

Om redovisning av innehållen kvarskatt gäller 55 § 2 mom. uppbördslagen.

21 § Den som till någon som är skattskyldig enligt 4 och 5 §§ betalat ut belopp, som är undantaget från skatteplikt enligt denna lag enbart på grund av bestämmelsen i 11 § 1, skall senast vid tid som sägs i 20 § tillställa beskattningsmyndigheten meddelande om detta.

I: 20 §

II: 13–14 §§

22 § Skatt som skall betalas av den skattskyldige själv skall erläggas och redovisas senast den 18 i månaden efter den månad då inkomsten uppbars. Om inbetalningssättet och redovisningen meddelas särskilda föreskrifter av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer.

Kontrolluppgift

I: 21 §

II: –

23 § Den som har gjort skatteavdrag enligt denna lag är skyldig att lämna kontrolluppgift. För sådan uppgift gäller bestämmelserna om kontrolluppgift i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter i tillämpliga delar.

Skönstaxering

I: 16 §

I: 18 §

24 § Har den som är skyldig att lämna uppbördsdeklaration eller redovisning enligt denna lag eller föreskrifter med stöd av lagen underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats el-

ler betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall skattemyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beslut enligt första stycket meddelas av beskattningsmyndigheten. Beslutet skall meddelas före utgången av det sjätte året efter det kalenderår under vilket det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats har gått ut.

Återbetalning av skatt

I: 22 §

II: 19 §

25 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos skattemyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket utgår ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. uppbördslagen.

Övrigt

I: 23 §

II: 22 §

26 § I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om anstånd med inbetalning av skatt i 49 och 51 §§, om indrivning m.m. i 57 a–59 och 61–64 §§, om avkortning och avskrivning av skatt i 65–67 §§, om central tillsyn m.m. i 72 §, om rätt att taga del av preliminär självdeklaration m.m. i 73 §, om arbetsgivares ansvarighet i 77, 77 a och 78 §§, om straffbestämmelser m.m. i 79, 81 och 83 §§, om omprövning m.m. i 84–94 §§, om beslut om särskilda debiteringsåtgärder i 95 § samt om överklagande m.m. i 96–103 §§ uppbördslagen (1953:272). Beslut om anstånd som avses i 49 § nämnda lag meddelas av den skattemyndighet som är beskattningsmyndighet enligt denna lag. Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

I: 24 §

II: 23 §

27 § Införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken får äga rum för skatt som tas ut enligt denna lag.

Prop.

1990/91:159

Bilaga 3

INNEHÅLL

Propositionens huvudsakliga innehåll	1	Prop. 1990/91:159
Propositionens lagförslag	2	Bilaga 3
1. lag om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl.,	2	
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),	7	
3. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),	9	
4. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,	10	
5. lag om ändring i bevisräklagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen,	12	
6. lag om ändring i allmänna ordningsstadgan (1956:617)	13	
7. lag om ändring i lagen (1956:618) om allmänna sammankoms- ter,	14	
8. lag om ändring i lagen (1990:328) om skatteavdrag i vissa fall från artistersättning m.m.,	15	
9. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetal- ning av skatter och avgifter	16	
10. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt	17	
Utdrag ur regeringsprotokollet den 21 mars 1991	18	
1 Inledning	18	
1.1 Bakgrund		
Lagrådet	18	
1.2 Nuvarande regler	19	
1.3 Artistbeskattningskommitténs betänkande	19	
1.4 Remissinstansernas inställning i stort till artistbeskatt- ningskommitténs betänkande	20	
2 Ny lag om beskattning av utomlands bosatta artister m.fl. ...	21	
2.1 Allmänna synpunkter på beskattning av utomlands bo- satta artister och idrottsmän	21	
2.1.1 Inledning	21	
Lagrådet	21	
2.1.2 Huvuddragen i det nya regelsystemet	23	
2.2 Skattskyldighet m. m.	24	
Artistbegreppet	24	
Idrottsman	25	
Artistföretag hemmahörande i utlandet	26	
Arrangör hemmahörande i utlandet	27	
Fysisk person bosatt utomlands och juridisk person hem- mahörande i utlandet	28	
2.3 Skattepliktig inkomst	29	
Inkomsten skall uppbäras från Sverige	29	
Verksamheten skall ha bedrivits i Sverige eller på svenskt fartyg	30	
Arrangör hemmahörande i utlandet	30	
2.4 Undantag från skatteplikt	30	
Undantag enligt dubbelbeskattningsavtal	31	
Vederlag i form av resa samt kost och logi	32	

2.5	Bruttobeskattning	33	Prop.
2.6	Skattesatts m. m.	34	1990/91:159
2.7	Beskattningsmyndighet	35	Bilaga 3
2.8	Förfarande m.m.	36	
	Beskattningshändelse, skatteavdrag och redovisning	37	
	Ansvarighet för skatt	38	
	Övrigt	39	
2.9	Överklagande m.m.	40	
2.10	Destination av skattemedel	40	
2.11	Ikraftträdandedatum och övergångsfrågor	41	
	Ikraftträdandedatum	41	
	Övergångsfrågor	42	
2.12	Inkomster från skatten	42	
3	Personalvårdsförmåner	43	
3.1	Bakgrund	43	
3.2	Rabattförmåner	44	
4	Upprättade lagförslag	44	
5	Specialmotivering	45	
5.1	Lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	45	
5.2	Kommunalskattelagen	48	
5.3	Övriga lagförslag	49	
6	Hemställan	49	
7	Beslut	50	
	Bilaga 1 Förteckning över remissinstanser (SoU 1989:9)	51	
	Bilaga 2 Lagrådsremissens lagförslag	52	
	Bilaga 3 Lagrådets yttrande	65	